

صلاة عيد القربان المقدس

(المساء • الستار • الصبح)

الذي تحتفل به الكنيسة المارونية في الخميس الثاني بعد الفصح
مؤلفها بالسريانية العلامة المطران جرمانوس فرحات
رئيس اساقفة حلب الماروني

اثنى الميثاق الرحمت البطريرك يعقوب عواد في ٢٩ ت ٢ سنة ١٧٠٧

عزّ بها القس يوسف حبيقة البسكنتاوي اللبناني
رئيس دير مار انطونيوس النبع (بيت شباب) • لبنان
نقلها الى اللغة الفرنسية وطبعها على نفقته شقيقه

المنشور بطرس حبيقة

منشئ ورئيس مدرسة القديس بطرس وخوري بردبوط

سيده بسكنتا « لبنان »

نشرت احتفاءً باليوبيل الاسقفي (الضي لغبطة ايينا المطوب

مار الياس بطرس الحويك

البطريرك الانطاكي على الامة المارونية الكلي الطوبى

وبالجمع القرباني ٢٥ المنعقد في مدينة لورد (فرنسا)

في ٢٣ تموز سنة ١٩١٤

طبع بالمطبعة الملمية يوسف صادر • بيروت سنة ١٩١٤

OFFICE
DE LA
FÊTE-DIEU

SELON LE RITE SYRO-MARONITE

TEXTE SYRIAQUE

Composé par

G. FARHAT

Archevêque Maronite d'Alep (1670-1732).

Approuvé par le Patriarche J. Aouad, le 29 Novembre 1707

TRADUCTION ARABE

par

LE PÈRE J. HOBEIKA

Religieux maronite libanais,

Supérieur du Couvent Saint Antoine, Beit-Chabab (Liban)

Traduit et publié

pour la première fois en français par

Mgr P. HOBEIKA

Camérier secret de S. S.

Supérieur du Collège Saint Pierre

et Périodeute de Notre-Dame de Basconta (Liban)

A l'occasion du Jubilé Épiscopal
de Sa Béatitude

Mgr ELIE HOYEK

Patriarche Maronite

et du XXVe Congrès Eucharistique à Lourdes
1914

Tous droits réservés

En vente, pour une bonne œuvre chez l'éditeur
Mgr. P. Hobeika, Basconta (Liban) par Beyrouth (Syrie)
Tirage unique : 500 exemplaires.

Imprimerie des Belles-Lettres, Sarkis, Beyrouth, 1914

PRÉFACE

Le peuple Maronite n'a jamais été étranger, au mouvement des Congrès Eucharistiques, car c'est la sixième fois qu'il y participe.

En 1893, au Congrès de Jérusalem, les Maronites étaient représentés par Sa Béatitudo Monseigneur Elie Hoyek, Patriarche actuel, alors Archevêque d'Arca et Vicaire Patriarcal, assisté de plusieurs Evêques entre autres Monseigneur J. Debs, Archevêque de Beyrouth, qui publia en syriaque, en arabe et en français, un rapport très goûté sur le « Dogme de la Présence Réelle, dans les Eglises Syriacques Catholiques et non Catholiques ».

L'année suivante, 1894, quand le Congrès se réunit à Reims, la nation Maronite, étaient, encore une fois, dignement représentée, par Sa Béatitudo Monseigneur Hoyek, et qui, à cette occasion, composa en français son fameux discours sur « l'Eglise Maronite ».

En 1908, à l'occasion du Congrès de Westminster, nous avons publié en syriaque et en arabe, les « Témoignages de l'Eglise Syro-Maronite, en faveur du Dogme de la Présence Réelle » et nous avons offert ce modeste ouvrage à Sa Sainteté Pie X, heureusement régnant, en l'honneur de son Jubilé Sacerdotal.

Deux ans après, 1910, au Congrès Eucharistique de

Montréal, l'un des auteurs de cet ouvrage, a composé un « discours théologique dogmatique en faveur de la Présence Réelle », et l'a dédié à Son Eminence Monseigneur Paul Bruchesi, Archevêque de Montréal.

L'année passée, la nation Maronite était fière, d'être représentée, au Congrès de Vienne, par deux augustes prélats Monseigneur Paul Aouad, Archevêque de Chypre et Monseigneur Pierre Chebli, Archevêque de Beyrouth.

Et cette année, au Congrès de Lourdes, la France reconnaîtra, deux de ses anciens et brillants séminaristes : Monseigneur Abdallah Couri, Vicaire Patriarcal, et Monseigneur Chebli, le grand docte et le grand ami de la France.

Et quand nous avons vu, sous l'impulsion généreuse de nos Evêques, le clergé et les notables de notre nation, se donner la main pour célébrer magnifiquement en cette année, le Jubilé Episcopal de notre Chef et Père, Sa Béatitudo Monseigneur Hoyek, nous avons tenu à honneur de nous unir à ce grand mouvement et cela d'autant plus volontier que cette fête nationale, coïncide avec le XXVe Congrès Eucharistique qui aura lieu le 22 juillet à Lourdes ; et réunissant dans nos cœurs l'union de la France, cette France qui nous est si chère, et qui est le centre lumineux des sciences et des arts, et la source toujours féconde en bienfaits, et l'amour de notre patrie, nous offrons au public, après en avoir fait un hommage filial à Sa Béatitudo Notre Patriarche, la nouvelle édition, avec traduction arabe et française, de « l'Office Syro-Maronite du Saint Sacrement ».

Monseigneur Michel Akras, actuellement Archevêque Maronite d'Alep, s'appuyant sur les manuscrits de la bibliothèque épiscopale et de l'église cathédrale, nous a confirmé

que cet office était vraiment, l'œuvre de son éminent prédécesseur Monseigneur Germanos Farhat.

C'est pour en faciliter la connaissance et l'étude aux Orientalistes que nous en publions la traduction, comme étant une de nos plus belles et plus intéressantes prières liturgiques, pour le fond et pour la forme : elle est en effet ce qu'il y a de mieux, de tout ce qui a été écrit sur la Présence Réelle. Il suffit de la lire pour avoir un résumé complet de la pensée des Saints Pères, et des Docteurs de l'Eglise à ce sujet, s'appuyant sur l'Ancien et le Nouveau Testament.

Nous regrettons de ne pouvoir donner ici une notice biographique sur Monseigneur Germanos Farhat, de ne pouvoir dire un mot sur le Techmecht (Propres des Fêtes) ni publier la lettre de Monseigneur Michel Akras.

Nous prions, ceux qui désirent avoir des renseignements sur le Techmecht de vouloir bien se reporter à nos livres des « Témoignages de l'Eglise Syro-Maronite, en faveur du Dogme de l'Immaculée Conception et de la Présence Réelle ».

Puisse ce modeste travail, sublime dans son objet trouver bon accueil auprès de Sa Béatitude et auprès de Son Eminence le Cardinal, Légat du Saint Siège, au Congrès Eucharistique de Lourdes, puisse-t-il entretenir les âmes dans un amour de plus en plus ardent pour l'auguste Saint Sacrement, et aider à réaliser la sublime devise de Notre Saint Père le Pape : « restaurer tout dans le Christ ».

Mgr. PIERRE HOBEIKA

Basconta (Liban)

par Beyrouth (Syrie)

AUX MÊMES AUTEURS

En vente :

1. Oraisons funèbres de Sa Béatitudo Monseigneur Jean El-Hage et de Monseigneur Pierre Bostani.
2. Cours élémentaires de coloris.
- 3-4. Etymologie arabe-syriaque, 2 volumes.
5. Témoignages de l'Eglise Syro-Maronite, en faveur de l'Immaculée Conception (syriaque-arabe-français).
6. Titres de la Très Sainte Vierge Marie, selon l'office de l'Eglise Maronite.
7. Témoignages de l'Eglise Syro-Maronite, en faveur du Dogme de la Présence Réelle (syriaque-arabe).
8. Rituel des offices et cérémonies en usages dans l'Eglise Syro-Maronite.
9. Le Sacerdoce de Saint Jean Maron (texte syriaque et traduction arabe).
10. Extraits des discours de Saint Ephrem (syriaque-arabe).
11. La Présence Réelle, discours théologique-dogmatique.
12. Confiance du prêtre de Monseigneur G. Farhat.
13. Retraite Spirituelle de Monseigneur G. Farhat.
- 14-15-16. Recueil littéraire, par les élèves du Collège Saint Pierre, 3 volumes.
17. Sept poésies, en l'honneur de Sa Béatitudo Monseigneur Elie Hoyek.
18. Guide de conversation en syriaque-arabe-français.
19. Syllabaire Français.
20. Livre de prières aux dames.
21. L'Office de la Fête-Dieu selon le rite Maronite (syriaque-arabe-français).

Sous presse :

- 22. Dictionnaire classique syriaque-arabe.
- 23. Diwan (Recueil de poésies) en syriaque.
- 24. Diwan (Recueil de poésies) en arabe.
- 25. Vêpres, en l'honneur de N. D. du Liban.
- 26. Le Martyre de Saint Paul, drame arabe en vers et prose.
- 27. Labeur et paresse, scène humoristique en vers.
- 28. Biographie de Saint Ephrem.
- 29. Recueil scientifique et littéraire.
- 30. Cours élémentaire de lecture française.
- 31. Etymologie arabo-syriaque, volume unique.

En vente chez Mgr. P. Hobeika,

Basconta (Liban) par Beyrouth (Syrie).

بعض مؤلفات ومطبوعات

المونسنيور بطرس حبيقة واخيه الاب يوسف حبيقة الراهب اللبناني

- ١ ثورة الاحزان - ٢ نبذة في التلوين اي تصوير اليد - ٣ و ٤ دواثر « اي بقايا » اللغة السريانية في اللغة العامية في لبنان وسوريا جزء ١ و ٢ - ٥ شهادات الكنيسة المارونية في عقيدة الحبل بلا دنس بالسريانية والعربية والفرنساوية - ٦ الالقاب المريمية في الكنيسة المارونية باللغات الثلاث المذكورة - ٧ شهادات الكنيسة المارونية في سرا الاوخرستيا بالسريانية والعربية - ٨ المنارة اللبنانية في الطقوس المارونية جزء اول - ٩ كتاب الكهنوت للقديس يوحنا مارون اول بطريرك على الامة المارونية بالسريانية والعربية - ١٠ مدارج ماري افرام باللغتين المذكورتين - ١١ خطبة لاهوتية جدلية في سر الاوخرستيا - ١٢ نجوى الكاهن - ١٣ الرياضة الروحية - ١٤ و ١٥ و ١٦ انفس الطلاب في مضمار الكتاب ثلاثة اجزاء - ١٧ عراطف الصفا « شعر » - ١٨ دليل التكلم باللغة السريانية مع ترجمته العربية والفرنساوية - ١٩ مبادئ اللغة الفرنسية - ٢٠ شبية صلوات للسيدات - ٢١ صلاة عيد القربان بالسريانية والعربية والفرنساوية - المخطوطات - ٢٢ القطف الدائنة « قاموس سرياني عربي مدرسي » - ٢٣ ديوان شعر عربي - ٢٤ ديوان شعر سرياني - ٢٥ الدواثر المذكورة آنفاً جزء واحد مصحح - ٢٦ صلاة المساء لسيدة لبنان بالسرياني - ٢٧ رواية استشهاد ماري بولس الرسول شعر ونثر - ٢٨ شهد العمل وحنظل الكسل رواية شعرية اخلاقية - ٢٩ ترجمة ماري افرام السرياني - ٣٠ مجموع مقالات ورسائل علمية وادبية - ٣١ كتاب قراءة للصفوف الابتدائية الفرنسية - ولها مؤلفات اخر غير هذه

VÊPRES

Préparez-nous, Seigneur Dieu, à la joie spirituelle et à la divine allégresse, et accordez-nous une pureté de pensée, capable d'accomplir votre volonté. Disposez-nous à sanctifier dignement la Fête de votre Corps et de votre Sang et à nous délecter en Vous, Agneau innocent et sans tâche ! Et avec ceux qui ont cru en votre divinité et confessé votre humanité, nous vous adressons nos louanges et glorifications.

Préparez-nous et disposez-nous, Seigneur, par l'innocence et la Sainteté à mériter d'approcher du mystère de votre Sang purificateur que vous avez institué pour notre salut ; rendez-nous encore dignes de vous délecter à la table mystique ; et en union avec vos disciples, les apôtres, nous vous glorifions.

Frères, venons courber nos fronts, devant le sacrement vivificateur, sacrement du Corps de Jésus-Christ et de son Sang sacré qu'il a livré aux apôtres dans cette Cène mystique et qui est parvenu à nous par une chaîne ininterrompue. Le voilà posé sur la table de vie, et devant lui les Anges et les Esprits de Lumière s'écriant : « Béni soit le Très-Haut

qui s'est humilié jusqu'à revêtir un corps pour la délivrance d'Adam».

Seigneur, donnez-nous des larmes par lesquelles nous puissions laver les impuretés, créez en nous un cœur pur et une conscience nette et droite, et allumez en nous le flambeau de l'espérance, de la foi et du vrai amour, pour que nous nous approchions de vos divins sacrements, et qu'en les recevant nous soyons purifiés ; que votre Corps, Seigneur, et votre Sang, soient le gage de la vie nouvelle et sempiternelle et de l'union avec l'Esprit-Saint.

O Dieu, plein de miséricorde et de clémence, il vous a plu de vous incarner pour nous, et vous avez été conduit comme un agneau à l'immolation et comme la brebis au devant du boucher. Isaïe avait déjà prédit votre immolation quand il vous a vu, ô Dieu, par l'œil de la prophétie ; et nous, fidèles, nous l'avons vu par la foi, offert sur l'autel, par les prêtres innocents, sous les espèces du pain et du vin.

Va, Séraphin aux ailes enflammées, brise ta tenaille aigue, éteins ta braise ardente, et ne touche pas aux lèvres souillées, car j'ai vu entre les mains du prêtre, fait de terre, le Corps du Fils purifiant les âmes et les corps des créatures terrestres plus que le feu et la lumière de votre braise : et, celui que les anges ne peuvent regarder en face est devenu le délice des enfants des hommes « dans leurs bouches ».

La dignité de la prêtrise est plus élevée que celles des Séraphins et son pouvoir est plus sublime que celui des rois et lui est supérieur, car il a reçu le pouvoir des mys-

tères au moment des mystères, du Souverain des mystères. Tu l'as vu dans la Cène, prendre du pain le rompre, et mêler le calice en disant à ses apôtres : « faites ceci en mémoire de moi jusqu'à ce que je vienne au Jugement. »

Repose-toi, Aaron de ta tâche, cesse d'immoler les animaux, parce que ton temple est déserté et ruiné, et que Caïphe a déchiré ton manteau : alors l'autorité de ton sacerdoce et de ton pontificat est disparu du peuple d'Israël et le groupe de Simon s'est levé, s'est emparé du sacerdoce et entre ses mains a été livré le Corps du Fils de Dieu et par lui a été honoré l'Eglise du Sanctuaire et de l'autel au lieu de la Synagogue des Israélites.

« Je suis, moi, le pain de vie, quiconque s'approche de moi, n'a plus faim, et qui croit ici en moi n'a plus soif, pour l'éternité ; » c'est ce que Jésus a dit aux Juifs quand ils lui dirent : « Nos pères ont mangé la manne dans le désert, comme c'est écrit et ont été honorés du Seigneur ; » ces maudits, ne savaient pas que cette manne était la figure de son Corps. Mais nous, fidèles, nous avons eu foi et confiance en ses mystères qui sont dans son Eglise.

Là, où sont offerts en sacrifice, le Corps du Fils de Dieu et son Sang, le méchant ne peut nuire à ceux qui ont reçu cette grâce, car les Séraphins aux ailes enflammées, sont subjugués et enchaînés pour rendre hommage à sa gloire, et les anges du firmament l'entourent de tout côté, et tous s'écrient devant lui : « Saint, Saint, Saint, dans les cieux et sur la terre, car les hauteurs et les abîmes, en sont pleins et sont trop étroits pour le contenir. »

Nous élevons les cris de glorifications et de remerciements, au Fils Unique du Très-Haut. L'Église est dans l'exaltation et regarde avec orgueil l'assemblée des Israélites, car par l'immolation de sa personne, il a aboli les sacrifices des Israélites, mettant dans l'Église son Corps Sacré, lui octroyant son Sang purificateur pour la rémission des péchés et le pardon des fautes. Venez donc pécheurs, unissez-vous, purifiez-vous, par l'Esprit et le feu dévorant.

Accordez, Seigneur, par votre grâce, le Paradis qui ne se flétrit pas et la Table qui ne passe pas et la joie qui ne s'altère point aux Vivants et aux Morts fidèles, qui vous ont reçu dans leur bouche comme un aliment de bénédiction et un gage de biens, et ils feront parvenir jusqu'à vous, les glorifications avec les multitudes et les chœurs des Êtres supérieurs dans tous les siècles.

J'ai entendu Paul s'écrier : « quiconque reçoit les mystères du Fils indignement, sera condamné devant le tribunal du Juge, » alors j'ai été saisi de frayeur et j'ai tremblé, car je les ai reçus journellement sans y être disposé.

Crains et tremble, ô pécheur, de ce feu dévorant qui fait trembler les Anges ; lesquels ne peuvent le regarder fixement. Examine, par une confession parfaite, ton âme, ta conscience, et tes sens ; puis mange et bois le Corps du Fils et son Sang.

Purifiez vos cœurs, ô frères, de la jalousie, de la haine et recevez les mystères de Dieu, avec une âme pure, éclatante de blancheur, car ceux qui ont offert à Dieu un feu étranger ont été anéantis du milieu du peuple, par un feu étranger sorti du fond du Tabernacle.

Prenez garde, ô pécheurs, de servir d'une main souillée et d'approcher le mystère qui enflamme les Anges de Lumière, car il est écrit que cet homme-là qui toucha à l'Arche du Seigneur est tombé foudroyé, en présence de tous, et que les prêtres et les peuples, furent saisis de terreur.

Malheur à qui communie hypocritement, le Corps et le Sang du Christ, car il est condamné pour son audace comme Judas l'hypocrite, qui fut possédé du démon, après avoir communiqué le sacrement de son Seigneur, et ainsi il se livre entre les mains de l'Archonte.

Le roi prophète David, qui fut surnommé le « Cœur du Seigneur » a dansé d'allégresse devant l'Arche du Très-Haut, ainsi, doit danser d'allégresse le cœur que pénètre le Maître de l'Arche du temps, et éclater en chants de louange au Très-Haut lequel s'est revêtu du corps d'Adam.

Le Très-Haut, est descendu sur le Mont-Sinaï au milieu des nuées, de la brume et de l'éclat des trompettes ; la montagne tout entière a fait jaillir des torrents de fumée, et maintenant il est descendu sur la montagne du cœur pur, par ses sacrements et par la grâce divine.

Ne vous étonnez pas, amis, du tressaillement du cœur éperdu, quand son bien-aimé est assis comme le roi sur son trône qui est le cœur de chair, orné comme un pavillon : pour cela la bonne nouvelle a volé de bouche en bouche : « que le Visiteur est le Fils de Dieu ».

Nous croyons fermement en votre parole : quiconque mange mon Corps et boit mon Sang, a la vie éternelle. Et nous, nous avons mangé votre Corps et bu votre Sang

---

vivant, donnez-nous donc votre grâce, ô très miséricordieux, selon votre promesse.

Eh bien ! toi, Adam, qui es tombé par le mauvais conseil du serpent et d'Eve, viens monter à la croix de ton Seigneur, applique ta bouche à son côté, sucres-en, toi, et tes enfants, les eaux de la vie spirituelle, et étanche ta soif à la source du pardon.

Ne me chassez pas, Seigneur, de votre banquet, dans les ténèbres extérieures, comme vous avez chassé cet homme impur, vêtu de haillons, et ne refusez pas, votre Corps et votre Sang, à cette ame qui s'est revêtue de vous, car je me suis repenti en confessant que vous êtes miséricordieux envers les pécheurs.

Voilà l'agneau que Moïse a immolé entre les deux soirs, ainsi qu'il en avait reçu l'ordre. C'est le premier-né de la Divinité qui est devenu le premier-né de l'Humanité. C'est lui qui a réalisé la figure de la braise. Viens donc, Isaïe, t'y purifier. C'est l'agneau attaché à l'arbre et qui pourtant, a délivré Isaac. C'est l'autel environné des Anges qui s'écrient : Saint, Saint, Saint ! C'est l'espoir par lequel les enfants d'Adam attendent leur salut. C'est la paix dont se sont armés les justes et par laquelle ils ont mis en fuite les forces du malin. C'est la verge avec laquelle Moïse a opéré les prodiges et les miracles. C'est la montagne sur laquelle a reposé le Maître des Anges et des hommes. C'est la mer qui a sauvé le peuple Israélite des Egyptiens. C'est le prêtre qui s'est immolé et qui a répandu son sang pour les pécheurs. C'est le pain descendu du Ciel et qui purifie quiconque le mange. C'est la manne, la nourriture du peuple,

l'aliment des hommes, le pain des anges. C'est la lumière et le feu toujours allumés dans le Sanctuaire. C'est le glaive à deux tranchants qui sépare les justes des méchants. C'est la demeure occupée par le Maître du ciel et de la terre. C'est le corps qui a été attaché sur le bois et qui a sauvé par son sang le monde entier. C'est le joyau qui a fait l'ornement des vieilles et des jeunes. C'est la voix retentissante et la jarre dans laquelle a été mis le flambeau lumineux. C'est le mystère recélant le Père, le Fils et le Saint-Esprit. C'est le soleil qui s'est arrêté dans le milieu et qui par son rayonnement a renversé les remparts du crime. C'est le prodige qui a émerveillé les Anges, lesquels ont glorifié son nom sans le connaître.

Elevons nos louanges, notre glorification et notre hommage à l'Etre mystérieux, caché, ineffable qui a apparu incarné, qui a été annoncé et prêché au monde, cru par les créatures, reçu par les Gentils, qualifié par ses disciples, et proclamé par ses apôtres. Quant à nous, enfants des sacrements de sa religion, nous le remercions, nous le louons et l'adorons, maintenant et toujours.....!

Nous vous glorifions, ô Christ, notre Dieu, Maître des mystères, qui avez été désigné, mystiquement, par les prophètes, figurativement par les symbolistes, et avez été prouvé clairement par les profonds penseurs. Vous, dont Abraham a attendu le jour pour vous voir, et s'est réjoui en vous voyant quand il a eu révélation de votre présence sur le sommet de la montagne, dans ce béliet qui a été immolé au lieu d'Isaac, le rachetant du couteau, et qui s'est fait connaître à Moïse sous la figure de l'agneau immolé le soir et

salvant par son immolation les premiers-nés des Israélites. Vous êtes l'agneau de Dieu qui par votre croix avez porté le péché du monde. Quand vous avez mangé avec vos apôtres l'agneau prescrit par la loi et avez accompli avec eux cette Pâque mystique, vous leur avez annoncé que la figure était accomplie et l'Image réalisée; et maintenant vous avez dit : il faut que mon mystère soit révélé, à moi et aux miens. Ce mystère révélé, alors vous avez pris du pain dans vos saintes mains, vous l'avez béni, consacré, rompu et donné aux apôtres, les dépositaires de vos mystères en disant : ceci est mon Corps qui sera rompu pour plusieurs et offert en propitiation pour les péchés du monde. Puis, ayant mêlé un calice de vin et d'eau, vous leur avez donné à boire en disant : c'est le calice du Nouveau Testament dans mon Sang, prenez et buvez-en tous et ne doutez point, car je me suis immolé moi-même et je me sacrifie pour vous. Désormais les choses anciennes ont passé et tout est devenu nouveau, et vous, faites ainsi en souvenir de moi. Mystère admirable, vivant et vivifiant ! O l'Agneau qui a porté le péché du monde et nous a procuré le salut. O la Grande Pâque qui a émerveillé les peuples par son immolation. O la victime qui s'est immolée et s'est montrée immolée volontairement comme l'agneau égorgé par les bouchers ! Grand est le mystère pour ceux qui savent le discerner, sublime pour ceux qui le connaissent. L'Eglise a accepté de le livrer et de le donner à la réunion des peuples dans la foi laquelle réunion ne cesse de le conserver et d'en être préservée de tout acte contraire à la Loi, parce qu'elle reçoit le sacrement du corps de l'Etre vivant sans douter, et qu'elle boit le calice vivifiant sans examiner. Que votre

Eglise, Seigneur, soit préservée par votre saint sacrement, de la jalousie du démon, qu'elle soit soustraite par votre croix, à la culpabilité du disciple prévaricateur, qu'elle s'enrichisse par votre grâce et l'enseignement de vos mystères, à l'exemple de Jean qui s'appuya sur votre poitrine dans la sainte Cène, qu'elle applique à la connaissance de vos paroles comme Simon lequel apprit en vous le demandant quel est celui qui allait vous livrer traîtreusement, qu'elle soit purifiée de toute tâche comme le groupe des saints et bien-aimés apôtres, qu'elle possède entr'autres les vertus qu'elle en a reçues : celle d'humilité, d'union, d'amour et d'aménité, qu'elle se réjouisse et jubile de nouveau avec Vous dans votre royaume céleste, et qu'elle vous glorifie jusqu'à la fin des siècles.

Le mystère caché aux Anges, lesquels ne savent pas où est sa demeure, repose mystérieusement sur la table dans l'Eglise du Saint des Saints, comme sur un trône de cristal ; et il se montre sous la forme du vin et du pain rompu par les mains des prêtres, pour la rémission des péchés et des fautes. Les Anges le servent, les Chérubins, enveloppés de feu et les Séraphins vêtus d'éclairs l'adorent en disant : Saint, Saint, Saint, Toi, Maître des hauteurs et des profondeurs ; et nous, nous écrivons avec eux : gloire à Toi, bon Seigneur qui es devenu une victime pour notre salut et qui nous as sauvés par ton Corps et ton Sang. O Toi qui as révélé les secrets aux prophètes, qui as expliqué aux apôtres le mystère, qui leur as appris que les figures et emblèmes de la loi, que les agneaux et les sacrifices que pratiquaient les lévites ont été accomplis et terminés. Révèle-nous aussi tes saints mystères, donne-nous la force

d'observer tes lois, affranchis-nous de la forme du vieil homme corrompu par les passions de l'ignorance, revêtons-nous du nouvel homme qui se renouvelle par ton Esprit vivant et saint afin que nous te glorifions de nouveau dans ton royaume, et sans relâche, avec ton Père et ton Esprit Saint jusqu'à l'éternité.

Exaltez-moi, Seigneur, exaltez-moi encore a dit l'Eglise au Christ, revêtez-moi de la robe de gloire au jour de la fête de votre Corps et de votre Sang.

Je suis votre épouse et votre fiancée, vous m'avez dotée de votre Corps et de votre Sang, et Paul le constructeur de mon édifice a écrit mon acte sous sa prédication : « qui mange mon Corps et boit mon Sang, demeure en moi et je demeure en lui ».

Les prophètes et les justes ont soupiré après ce mystère et le voilà reposant dans l'Eglise pour la purification des peuples sauvés. Moïse et Aaron ont figuré ce mystère et l'ont servi en représentant clairement par leurs sacrifices, les mystères de leur seigneur.

Noé, Abraham, Melkisédec, Seth et Enoch nous ont figuré le mystère du Corps et du Sang du Fils de Dieu, et ce mystère s'est transmis par enchaînement, des premiers jusqu'à nous, indignes pécheurs.

Voici maintenant ce mystère dispensé par notre petite table sur la Table ; mystère étonnant, insondable, car il nous est caché. Sauveur de tous, toi qui nous as choisis pour être

les ministres de tes sacrements, c'est sans crainte que nous portons solennellement ton Corps et ton Sang à ton Eglise.

Agréez, Seigneur, nos prières et demandes, et soyez un rempart de miséricorde pour tous les enfants de l'Eglise. Ayez pitié de nous, Fils de Dieu, en considération de votre Corps et de votre Sang vivant, que nous recevons avec foi.

COMPLIES

Maître des mystères, qui as accompli les mystères des prophètes, qui as éclairé les apôtres sur les mystères de vie, qui as livré l'image de son humilité aux disciples, rends-nous dignes d'entrer en communion de tes mystères vivifiants, couvre-nous du manteau des bonnes et belles œuvres, revêts-nous des habits de l'humilité qui nous élève aux hauteurs indéclinables, pour que nous puissions te glorifier, ô Immortel, ainsi que ton Père, etc.

Grand pontife céleste, qui mourus pour nos péchés, Victime Sainte qui t'es donné en délicieuse offrande à ton Père, Hysope purificateur, qui as purgé par ta commisération nos blessures purulentes. O Christ, la richesse de ton Père, par Toi nos vœux sont exaucés, nos crimes pardonnés, nos âmes préservées, par Toi nous nous rendons dignes de tes miséricordes, au jour glorieux de ton apparition, et nous te louons éternellement.

Seigneur, notre Dieu, qui as établi ton Eglise sur la terre, à l'instar de la figure apparue à Moïse, Toi qui y as dressé la Table de vie, sur laquelle, tu as étendu le pain et le vin pour l'accomplissement de ton sacrement, et que tu

as entourée des Puissances s'écriant devant Toi : Saint !
Saint ! Saint !

Elle a été renversée la table que Moïse avait dressée, ils ont été anéantis les Chérubins qui l'ombrageaient et il s'est dressé l'autel qu'a sanctifié le Maître de Moïse, par son Corps et son Sang, placés sur ce même autel. Et moi, je sais que ce que fait l'esclave ne vaut pas ce que fait le Maître.

Moïse a sculpté deux Chérubins, qu'il a placés aux deux côtés de la table, et le Maître de Moïse a placé les Chérubins et les Séraphins sur l'autel qui porte son Corps. O vous, sages, répondez-nous, laquelle des deux est plus vénérable : la réalité ou la figure ?

Le prophète Moïse a mis les ailes des Chérubins sur la table, de l'un et de l'autre côté, et le Seigneur de Moïse a mis les chefs des êtres ardents au bas de son autel adorant son Sang dans la crainte et la terreur et s'écriant : c'est à Toi : « que convient l'adoration ».

Je m'étonne en voyant le Grand Prêtre entrer une seule fois par an dans le Saint des Saints, et nous mêmes, entrer chaque jour dans le sanctuaire et manger le Corps et le Sang du Fils de Dieu. Gloire à Toi pour ta grâce et ton amour pour tout le genre humain.

Il a été brisé le glaive du Chérubin qui empêchait Adam et ses enfants, d'arriver à l'arbre de vie, et Adam condamné, a tendu la main, il a mangé de ce fruit, il est revenu à la vie et a été purifié. L'arbre est donc la figure de la table, le fruit est le sacrement, et le glaive, la péché.

Louons, glorifions et honorons ce sauveur dont les prophètes ont représenté d'avance l'avènement, dont les justes ont décrit la délivrance, dont les Saints ont montré la noblesse, dont les prêtres ont consacré le mystère de son Corps et de son Sang pour la rémission des péchés de son peuple pour le salut de son troupeau, par lui ont été sanctifiés l'autel et l'Eglise, sa fiancée.

C'est maintenant pour nous un devoir de vous adresser nos louanges et nos hommages, Notre Seigneur, Jésus Christ, qui vous êtes incarné pour le salut de notre humanité, qui avez bâtie sur le roc de Pierre Céphà, chef des apôtres, et qui nous avez ordonné de vous aborder sur le pont de vos saints sacrements, afin que votre Corps mystique soit pour nous une nourriture éternelle et spirituelle, et un vêtement de gloire impérissable. Vous nous avez dit : « Venez à moi, vous qui êtes accablés et surchargés et je vous soulagerai ». Parole délicieuse pour les oreilles des pécheurs !

Vous, notre Seigneur et Dieu, appelez vos pauvres et misérables serviteurs à communier votre très glorieux et saint Corps. Comment, nous, faibles créatures, pourrions-nous nous approcher de Vous, Vous, pour qui les cieux et les firmaments sont trop étroits. Si votre serviteur Moïse a fait l'Arche d'Alliance de bois incorruptible et l'a ornée d'or pur pour y placer les deux Tables de la Loi, comment, nous créatures débiles, oserons-nous, nous approcher de vous, ô Dieu de tout ? Salomon, cette mer de sagesse, a bâti le magnifique Temple en sept ans, pour honorer votre nom, en a fait la dédicace pendant huit jours, y a offert des holocaustes parfaites et y a déposé l'Arche d'Alliance au milieu des chants

d'Allégresse et du son des trompettes, et nous faibles et criminels, comment vous introduire dans les appartements de nos cœurs, souillés par le péché. Puissions-nous être dignes de ce saint mystère que le pontife suprême et le Grand Prêtre, Jésus Christ, a déposé dans les mains du sacerdoce qu'il a enlevé au cruel peuple juif pour le donner à l'Eglise qu'il a fiancée d'entre les peuples païens, cette Eglise qui a cru à l'économie de son avènement. Il lui a livré ce saint sacrement dans cette haute salle de Sion, où rompant le pain pour ses apôtres, il leur a dit : « ceci est mon Corps qui sera donné pour vous ». C'est le mystère qu'à accompli notre Dieu par sa propre immolation, réalisant les figures des voyants, qui ont parlé de lui d'avance, sous l'inspiration de l'Esprit-Saint et a été préparé par les humbles apôtres lors de la manducation de l'agneau pascal. Alors est venu à lui quiconque l'a communié dans l'innocence.

C'est le saint sacrement qui est la Personne du Fils, offert sur l'autel du Golgotha pour le salut des peuples, pour l'abaissement et l'élévation d'un grand nombre dans Israël. C'est le saint sacrement qui est immolé chaque jour dans les quatre extrémités du monde tout en étant identiquement un seul et miraculeux sacrifice. C'est le saint sacrement qui se consacre entièrement à la parole du prêtre, car c'est identiquement la parole de Notre Seigneur qui a été dite au Cénacle des sacrements. C'est le saint sacrement qui a été mangé par Notre Seigneur et par ses disciples et a été appelé Eucharistie, parceque par son moyen nous avons obtenu la grâce divine en rendant grâce. C'est le saint sacrement par le moyen duquel ont été discernés les humbles apôtres, ceux de droite parcequ'ils en ont été dignes

et ont été séparés de Judas le prévaricateur, celui de gauche qui n'en a pas été digne par l'hypocrisie de son cœur. C'est le saint sacrement dont Moïse a donné la figure dans l'agneau qu'il a immolé le soir et par lequel les anciennes institutions ont été d'abord administrées puis abolies. Et maintenant, nous les faibles et les criminels nous vous prions, ô Christ, notre Dieu, de nous rendre dignes de nous approcher de votre sacrement vivifiant à l'exemple de vos apôtres, simples et ingénus, d'obtenir par son moyen l'ardeur de la foi de Simon Cépha, d'être par sa vertu remplis de votre amour comme Jean votre bien-aimé, d'être confirmés dans votre espérance et votre véracité comme Thomas, éclairés de votre sagesse comme tous les saints apôtres. Qu'il ne soit point pour notre condamnation et notre tourment au jour du jugement comme pour le traître Judas, dans lequel est entré le démon après qu'il eut reçu votre Corps et votre Sang ; mais adjoignez-nous aux apôtres vos élus, unissez-nous à vos innocents martyrs, liez-nous à tous vos saints purs qui vous ont mérité, accomplissez en nous votre grâce, comme vous l'avez fait en eux, faites-nous le dépôt de vos dons comme le fîtes d'eux ; agréez cet encens odorant que nous vous avons offert, qu'il soit un repos pour les trépassés, une espérance et un préservatif pour les vivants, que nous soyons rangés à votre droite, nous, nos trépassés, nos aïeux et nos notables ; et, qu'éprouvant votre miséricorde, nous vous adressions nos louanges, jusqu'à la fin des siècles.

Isaïe a vu le Seigneur assis sur le trône, entouré de Séraphins aux six ailes, se couvrant le visage avec deux ailes de la vue de son feu, et les pieds avec deux ailes, et avec deux ailes s'envolant l'un vers l'autre et s'écriant : « Saint, Saint,

Saint. » Les humains le voient sur la Table sous les deux espèces du pain et du vin.

Celui qu'Ezechiel a vu sur le char multicolore, auquel sont attelés les animaux suivants : le lion, l'aigle, le taureau et l'homme, le portant sur leurs épaules tremblantes, est le Très-Haut, le Tout Puissant, le Roi des rois qui repose sur l'aile du temple vénérable, dans l'Eglise et que portant, le pain, le vin, la table, les mains des prêtres, et la foule des peuples. A Lui nos louanges !

Faites, ô Dieu, de nos corps, des temples pour votre habitation ; de nos âmes, des appartements pour votre séjour ; de nos lèvres, de saints organes pour vos louanges ; de nos cœurs, un encens agréable à vous et de nos yeux les témoins de vos prodiges.

Par le parfum de cet encens que nous vous offrons, dans cette fête de votre Corps purificateur des souillures, sanctificateur des crimes, source de vie spirituelle, pour quiconque le reçoit dans l'innocence et la sainteté. Et nous vous glorifierons éternellement.

O Très-Clément !

Préservez, par vos miséricordes, du feu et de la flamme préparées pour les réprouvés de gauche, ceux qui reçoivent en communion votre Corps et votre Sang. Vous avez donné à Votre Eglise deux deniers pour racheter les crimes de ses enfants et guérir ses malades.

Vous le lui avez promis, ô Seigneur, en disant : « quiconque mange mon Corps et boit mon Sang, demeure en moi et je demeure en lui. C'est pour cela que mon Père m'a envoyé. »

Accomplissez, en notre faveur, votre promesse, ô Fils semblable à son Père, et mettez en nous votre Corps et votre Sang, avant que nous tombions en pourriture.

Notre Seigneur, s'est assis dans le Cénacle en réunion avec ses apôtres ; il prit du pain dans ses mains, le bénit et le consacra en disant : « ceci est réellement mon Corps. Quiconque en mangera y trouvera la vie. Prenez tous et mangez de tout ce que ma parole a consacré. »

Votre grâce vous a présenté l'Eglise, pour lui accorder vos faveurs ; l'Eglise vous a présenté le sacerdoce entouré des Anges, et le sacerdoce, vous a présenté le Corps et le Sang du Christ. Qu'il est grand le sacrifice qui est offert, pour les vivants et pour les morts.

Gloire à Vous, ô Père caché qui nous avez sauvés par votre Fils unique. Gloire à vous, Fils qui nous avez donné à manger votre Corps et votre Sang. Gloire à vous Esprit-Saint qui planez au-dessus de notre offrande. Trinité Sainte, prenez en pitié notre misère.

MATINES

Disposez-nous, Seigneur, à nous approcher de vos mystères vivifiants, avec un cœur contrit, une conscience pure, afin que nous puissions, par leur vertu, et par l'efficacité d'une prière sainte et d'un culte sans tâche, obtenir pardon et justification, et qu'il nous soit permis de tressaillir de joie et d'allégresse, à cette fête commémorative de votre Corps et de votre Sang, en société avec vos saints apôtres, qui, avec Vous, ont mangé votre sacrement dans le Cénacle terrestre, et, qu'avec eux nous célébrions vos louanges dans votre Cénacle céleste, ainsi que celles de votre Père béni et de votre Très-Saint-Esprit, maintenant et toujours.

Remplissez-nous, Seigneur, par votre inspiration, de louanges pures, de glorifications sans tâches et d'hymnes angéliques. Faites que nous vous glorifions dans l'innocence et la sainteté, et que nous vous exaltions à l'occasion de la commémoration de la toute-sainte et glorieuse entreprise, votre Mère bénie, la Vierge Marie en disant : « Magnificat anima mea Dominum et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo » que mon âme exalte le Seigneur et qu'elle se jouisse en Dieu mon vivificateur pour l'éternité.

Heureuse Église car la voix du Fils retentit en toi, il est ton rempart et tes fondements ne seront jamais ébranlés car la pierre qu'ont dédaignée les maçons est devenue la pierre angulaire. Béni soit celui qui s'est immolé pour toi et qui t'a donné son Corps en nourriture et son Sang en breuvage spirituel et pour ton pardon et pour celui de tes enfants.

Heureuse, mille fois heureuse, Église sainte et fidèle, car l'époux qui t'a fiancée a mis devant toi un pâturage bon et gras, et a versé dans tes épousailles une boisson qui étanche pour toujours la soif de ceux qui en boivent. Approche-toi, mange le feu dans le pain et bois l'esprit dans le vin, afin d'entrer dans son appartement, parée du feu et de l'esprit.

O la merveille des merveilles, que celle qui fait l'ébahissement des anges et des hommes ; le Dieu des hauteurs et des abîmes, repose sur la table et est distribué par la main des prêtres sous la forme du pain et du vin répandu en expiation pour les vivants et les morts.

C'est le mystère qui renferme dans sa totalité, le Corps de Jésus-Christ, aussi bien que son Sang précieux et sa sublime divinité. Il est descendu du ciel volontairement, a été vu par ses créatures, sous la forme du pain et du vin, a revêtu un corps humain, et est devenu chair de chair pour le salut des hommes.

Purifiez vos cœurs, ô pécheurs, fils d'Adam, approchez-vous avec foi, du Corps et du Sang du Fils, et voyez David, fils de Jessé, lequel pressé par la faim, mangea le pain de la table du Seigneur et qui fut demandé préalablement que s'il

était pur et saint, il pouvait s'approcher et manger le pain du sanctuaire.

Eve a ambitionné d'être comme un dieu, en mangeant le fruit de l'Eden, mais en le faisant elle a été dépuillée de la gloire et est devenue la mère des morts. Viens ô femme qui as été trompée, mange le fruit du Fils qui est son saint corps, divinise-toi comme tu l'avais souhaité par la manducation de ce fruit là, le fruit trompeur.

Nous glorifions et louons, votre sublime divinité qui est descendu mystérieusement sur notre table et notre autel, pour opérer notre salut, par votre Corps et votre Sang très pur; et, nos têtes et nos Corps inclinés, nous implorons de vos saints mystères, le pardon de nos crimes, et l'oubli de nos fautes, par une communion et une union pures et une reconnaissance qui exhale le parfum des actes, d'une sincère pénitence et nous vous rendons gloire pour toujours.

Gloire à vous, Seigneur, qui nous avez menés au terme de nos désirs et nous avez sauvés de la perdition par votre sang très pur, non en nous donnant de l'or et de l'argent, ni une perle précieuse, mais en nous faisant manger votre corps, la plus délicieuse de toute chose.

Gloire à Vous, Père vivant, qui avez envoyé de ses demeures célestes, votre Fils bien-aimé, lequel est descendu dans notre chair et nous a distribué son Corps pour la rémission des crimes et des vices et que les fidèles communient en héritant le royaume éternel.

Quand les juifs apprêtaient les épines, les clous et la croix au Fils qui est venu les sauver et guérir leurs maux :

lui, nous apprêtait son Corps et son Sang pour notre salut. Gloire à lui pour cet amour par lequel il a sauvé notre espèce.

Notre Seigneur s'est accoudé au Cénacle avec ses douze Apôtres, et a pris le calice des grâces en disant : « c'est mon Sang vivificateur, quiconque croyant en moi le communie sans douter, ne gouterà pas la mort.

Celui qui a fait de ses anges, un esprit et de ses serviteurs un feu brûlant, s'est levé au milieu de ses apôtres comme un serviteur, a pris du pain et un calice et leur a donnés en disant : « c'est pour vous un Testament et un souvenir de ma passion. »

Le sublime char de notre Dieu est entouré de la flamme et des Séraphins aux six ailes qui s'écrient : « Saint ! » Or l'autel est devenu un char et les prêtres comme des Séraphins sont les dispensateurs du Corps et du Sang du Fils de la Vierge.

Devant Vous seul, s'incline le front de tout être qui respire et c'est de vous qu'est sollicité le pardon de toutes les transgressions et péchés commis par négligence, pardonnez donc et effacez par l'abondance de vos miséricordes, tout ce qui est illicite, ayez compassion de nous par votre amour et rendez-nous dignes de participer à votre Corps vivificateur et à votre Sang purifiant, par l'innocence du cœur, la candeur de l'âme et nous vous glorifierons à jamais.

Au moment de sa passion et de son crucifiement, Notre Seigneur a vu les souffrances de son Eglise, et pour la consoler il a répandu son Sang pur et a livré son Corps ; il a

consolé dans sa personne sacrée les âmes des fidèles et a apparu à son Eglise sous les formes du pain et du vin.

O Christ, vrai chef des vrais enfants de l'Eglise, tu as fait des fidèles comme les membres de corps saints, et tu as relié les membres réunis par les artères de ton Corps et de ton Sang, de manière à en faire par ton sacrement un seul corps et une seule tête.

Gloire à toi, Sauveur, qui nous as sauvés de l'idolâtrie, qui nous as entraînés, derrière ton amour et celui de ta divinité, qui nous as fait asseoir à ta table chargée des biens délicieux, et qui as rassasié notre faim de l'aliment de ton Corps et de ton Sang.

Le pain spirituel conserve les âmes, comme le pain matériel conserve les corps. Donnez-nous, Seigneur, du pain spirituel, qui est votre Corps, pour la conservation des corps et des âmes.

Réjouis-toi, exalte, et tressaille d'allégresse et d'orgueil, Eglise fidèle, parce que la table du Corps et du Sang vous est servie ; que tes fils en s'en approchant, et les recevant avec une foi sincère, s'y purifient et s'y lavent de leurs péchés.

Salut à toi bon médecin qui as fermé les plaies de nos âmes par les remèdes de ton Corps et de ton Sang et nous as guéris de nos infirmités. Qui pourrait remercier votre grâce, Toi, si riche, en biens, pour la guérison qu'elle a opérée de la race d'Adam.

Ayez pitié de nous, Seigneur, selon votre miséricorde, ornez nos âmes de votre amour, assaisissez nos pensées

par vos entretiens, purifiez-nous par l'hysope de votre compassion, sanctifiez-nous par ce que vous avez de plus saint, faites-nous rentrer dans l'esprit de votre crainte, daignez faire pleuvoir sur nous, vos bénédictions et, après nous avoir enrichis de vos dons, faites-nous paraître sans tâche pour que nous puissions nous approcher de cette vivifiante communion, qui est celle de votre Corps et de votre Sang. Gloire à vous pour l'éternité.

Le prophète Moïse est monté sur le mont Sinaï pour parler à Dieu au sujet de la loi. Alors le peuple israélite, se laissant inspirer par l'ignorance, a fait un veau de métal et s'est prosterné devant lui, mais les fidèles de Christ, qui a été élevé, sur la montagne du ciel, se sont prosternés devant son Corps en disant : « C'est notre Dieu ».

Bienheureux, celui qui s'est uni au Corps du Fils, avec une âme sans tâche et un corps pur et saint, car alors il est devenu, un temple, pour le Saint-Esprit et une arche bénie pour la Trinité, entourée des chœurs des anges et des esprits enflammés et s'écriant en chœur en l'honneur de celui qui l'habite : « Saint, Saint ! »

Tu es bienheureuse, ô âme innocente, qui as mangé le Corps du Christ et as bu de son Sang ! car tu es devenue une demeure convenable au glorieux Seigneur et tu lui a paru, plus belle que les membres des Saints Martyrs, et Dieu a été épris de tes charmes et a souhaité d'habiter dans tes pavillons, puisque tu es devenue un second ciel pour la Trinité.

Le peuple juif n'a pas su que le Fils de Dieu s'est incarné pour notre salut, qu'il nous a rompu son Corps, nous a donné

son Sang, les exposant sur la table pour le pardon. Venez donc, peuples et nations, qui avez cru au Fils du Très-Haut, et gagnez de lui, le pardon qu'ont perdu les juifs.

Quiconque participe au Corps de Notre Seigneur, se fait comme l'épouse de Dieu, Très-Haut. En Lui, brillera le flambeau de la lumière divine. Il naît de Dieu et Dieu naît en Lui. Il s'unit au Corps du Christ et se mêle à son Seigneur par l'innocence et la sainteté.

Homme sage, purifie ton âme et ton Corps, par la confession, l'humilité et la foi et fais de ton cœur, un nouveau sépulcre béni, déposes-y le Corps de ton Seigneur, avec les honneurs et les respects. Jésus est entré dans le premier sépulcre, en homme faible et malheureux, et il entra avec sa gloire dans ton cœur, le second sépulcre.

Ce Très-Haut et Très-Puissant, qui a parcouru les rues de Jérusalem et que le monde n'a pas reconnu, vient lui-même à toi, frappant de la main de sa grâce à la porte de la conscience et te disant avec un geste impératif, son char étant entouré d'anges : « Ouvre, ouvre-moi mon serviteur, pour que je me repose dans ta maison ».

Il sied au bon serviteur, qui a aimé son maître plus que le monde, de se considérer comme son ami, d'entrer dans son banquet, d'être mis au nombre des élus : les prophètes, les apôtres et les martyrs, de s'asseoir à sa table, de se délecter dans le pain de son Corps, et de s'enivrer dans le vin de son Sang, et de goûter les joies de sa contemplation.

Dans la Cène, Jean, s'étant approché et appuyé sur la délicieuse poitrine de son Maître, connut les secrets, et alors Dieu lui dit : « Va et annonce que dans le commence-

ment, il y avait le Verbe du Dieu vivant, que le Verbe s'est revêtu le corps de l'homme ». En conséquence, notre corps, a été exalté par Dieu. Gloire à Lui, parce qu'il est venu nous délivrer de l'idolâtrie.

Devant Toi seul, Seigneur Dieu, fléchit tout genou, parmi les êtres célestes, terrestres et les infernaux, et devant ta grandeur, s'incline tout front, dans ce monde et dans le monde à venir, car Tu es le puissant qui nous as montré ton amour par ton Corps saint et par ton Sang purificateur, qui as remis nos crimes, au moyen de ce sacrement divin immolé pour nous, comme un veau gras. Son Sang répandu a effacé l'acte de condamnation de nos crimes, écrit de la plume de notre mère Eve, et, pour cela, nous vous remercions, nous vous adorons et glorifions pour l'éternité.

Jean le fils de la stérile, qui a baptisé le Fils, Jean, que les femmes n'ont jamais enfantés de pareil en vertu et en mérite, craignit la majesté de Jésus, et n'osa s'approcher de Lui; et nous, faibles pécheurs, nous nous en approchons, avec hardisse et nous participons, à son Corps et son Sang.

Simon, le chef des apôtres, s'est prosterné de frayeur aux pieds de Jésus, en lui disant : « Je vous prie, Seigneur, de vous éloigner de moi, car je suis un homme pécheur et vous êtes le Seigneur Dieu. » Aussi, devons-nous craindre et trembler devant le Corps et le Sang de notre Maître, au moment de la communion.

Le centurion, voyant Jésus venir chez lui, se prosterna en adoration devant sa Grandeur et lui dit à haute voix : « Je ne mérite pas que vous entriez sous le toit de ma maison, et je ne suis pas digne d'aller à vous, ô Maître de tous.

Réfléchissez donc, hommes sensés, et admirez quand vous mangez le Corps du Fils.

La femme atteinte d'hémorragie, s'est approchée du bord de l'habit de Jésus et son mal, s'est tout de suite, arrêté. Voyez donc pécheur, rassurez-vous, approchez-vous avec foi et ne touchez pas l'habit du Christ, mais tout son Corps et vous serez lavés de vos impuretés.

La pécheresse qui a lavé de ses larmes, les pieds du Jésus, entendit ces paroles : « Tes péchés te sont remis, et ton souvenir se perpétuera jusqu'à la fin des siècles ». Entendez donc, ô pécheur, apprenez et lavez vos crimes dans les larmes, approchez-vous du sacrement de votre Seigneur, pour mériter d'entendre la parole qui dit : « Allez, vos péchés vous sont remis. »

En voyant Notre Seigneur, Zachée a été changé en un doux agneau ; et, toute âme, qui voit Dieu, et participe à son Corps et à son Sang, sera bénie et consacrée, et deviendra un temple pour le Saint-Esprit, et un trésor de grâce. Gloire à Vous donc, ô bon Seigneur, qui nous avez ramenés de l'erreur.

Jésus a appelé la jeune fille qui était morte, l'a ressuscitée et lui a ordonné de manger. Ainsi Dieu rappelle l'âme morte par le péché, la ramène à la vie par la pénitence et lui ordonne de manger son Corps et de boire dans le calice de son Sang ; par là, elle retrouve une nouvelle vie, ici, et dans le monde nouveau.

Notre Seigneur a donné deux deniers à celui qui avait été frappé par les voleurs, faisant allusion à son Corps et à son Sang, qui te sont donnés, à toi, pécheur, pour panser

les blessures que t'ont faites, dans ce monde passager, le péché et le démon.

Quand Judas Iscariote a mangé le Corps de Dieu dans l'hypocrisie, la lumière de sa conscience, s'est éteinte et il fut envahi par le démon, non à cause du Corps sans tâche, mais à cause de la duplicité de son cœur; ainsi, pénétrez-vous de crainte, ô pécheurs, purifiez-vous, puis mangez le Corps de Jésus avec un cœur et une conscience purs.

Sanctifiez-nous tous, Seigneur, par votre justice, purifiez les pensées de vos serviteurs, gardez les brebis de votre troupeau, de manière qu'elles soient dignes de cette Eucharistie spirituelle, qu'elles la reçoivent sans souillure ni hypocrisie et que toutes nos prévarications soient anéanties par elle. Alors nous vous adressons, nos louanges et remerciement à vous, à votre Père béni et à votre Esprit saint et vivant, dans les siècles des siècles.

Je suis, dit Notre Seigneur, le pain vivant, et je suis descendu d'en haut aux abîmes, pour que le monde vive par moi. Le Père m'a envoyé, Verbe sans Corps, et, comme un suave grain de blé, j'ai été reçu dans le sein de Marie, comme dans une bonne terre, et voici les prêtres qui me portent solennellement dans leurs mains, sur les autels.

Le côté de Notre Seigneur a été percé, au haut du bois et il en a jailli du sang et de l'eau pour le pardon du monde; et l'Eglise fidèle s'approcha ouvrant toutes grandes, ses deux mains, et recueillit le sang et les eaux vivantes. En cela il a présenté du haut de sa croix deux témoins valides qui sont sa divinité et son humanité pour confirmer qu'il est le Fils de la Vierge.

Par le sang dont il a aspergé les portes des hebreux, Moïse arrêta l'ange exterminateur et a sauvé les premiers-nés, et par le sang qui jaillit de son côté, Notre Seigneur a délivré son Eglise de l'idolâtrie et voici sur la table de vie un calice renfermant une boisson pour ceux qui ont soif, et un gage de vie.

Que ferai-je pour être délivré de mes péchés ? Je n'en sais rien ; en quoi me baigner et me laver ? Je l'ignore ; me baignerai-je dans les eaux ? Mais les mers et les fleuves ne suffiront pas pour me purifier. Je me baignerai donc dans le sang et les eaux qui sortirent du côté du Fils de Dieu, alors je serai purifié et je trouverai miséricorde.

Puisque j'ai mangé votre Corps sacré je ne serai pas dévoré par la flamme, et puisque mes yeux en ont été effleurés, ils verront votre miséricorde. Ici je ne suis pas étranger à Vous, Seigneur, ne permettez pas que je le sois dans l'autre vie, et ne me rangez pas au côté où seront les boucs, mais faites que je vous glorifie avec les brebis de la droite.

Je vous ai pris Fils de Dieu comme un viatique, pour le voyage, et quand je sentirai l'aiguillon de la faim, je mangerai de Vous, Sauveur du monde. Que la flamme qui brûle mes membres, s'éteigne au souffle de votre Corps et de votre Sang, et que votre baptême soit pour moi une barque qui ne craint pas le naufrage, et dans laquelle, je traverserai, en sûreté les passages périlleux, jusqu'à ce que j'aborde aux rivages où règne la vie.

Le Fils de Dieu, étant descendu sur la terre, a mangé la Pâque qu'il avait tant souhaitée ; et rompant son Corps

vivant, il s'est constitué grand Pontife au milieu de ses apôtres, en s'immolant sur la table : il prit du pain, rendit grâce et louanges et institua le mystère, le Nouveau Testament, en son nom pour la rémission des péchés.

Notre Seigneur se leva, portant son Corps dans ses mains, comme si elles étaient l'autel du sanctuaire et y célébra le sacrifice de soi-même. C'est le pain céleste qui sera livré pour la vie du monde, prenez, mangez-en et vivez pour toujours, et criez à haute voix à l'ami des hommes : louange à Vous, Seigneur.

Regardez, Seigneur, vos serviteurs, courbant leurs fronts devant vous. Faites jaillir pour eux, vos glorieuses richesses, afin qu'ils méritent de recevoir ces sacrements saints, divins et vivifiants ; et sanctifiez par eux, nos sens, pour que nous soyions le dépôt, de votre divinité. O vous qui ne permettez pas que votre créature périsse ; en échange, nous élevons vers vous nos glorifications, pour toujours.

Les anges du ciel, se trouvant debout et avec courage devant l'autel du sanctuaire, chantent gloire au mystère qui y repose, au-dessous duquel voltige l'esprit et qu'entourent avec vénération les enfants de l'Eglise s'écriant : « Béni soit Dieu ! »

Avec courage les chœurs des Esprits de feu ont pressé les chœurs des Terrestriens, en ces mots : « Purifiez vos cœurs, approchez-vous de ce Corps avec crainte et terreur, et écoutez la parole de notre Dieu : « si ton œil est simple, ton Corps sera lumineuse ».

Les terribles hiérarchies de la flamme ardente, le glaive à la main, sont debout et l'air menaçant, contre quicouque

s'approche indignement des mystères pour l'empêcher d'aborder leur Dieu, et pour l'anéantir par leurs cris, en punition de son audace.

Le groupe de Gabriel demande pitié pour les pécheurs et miséricorde, aux repentants, pour qu'ils puissent s'approcher avec confiance du Corps du Christ et de son Sang. Ecoute, Seigneur, la prière, et accueille les supplications pour l'Eglise et ses enfants.

Les légions de Michel protègent les fidèles qui communient le Corps de Notre Sauveur et retiennent, loin d'eux, les puissances ennemies des démons et leurs maléfices. Considérez, Seigneur, leur zèle et sauvez les enfants de votre troupeau des esprits malins.

Ordonnez, Seigneur, aux terribles milices de la flamme, et aux puissances sublimes, rangées autour de votre vénérable Corps, de replier leurs ailes, pour que les enfants de l'Eglise puissent se présenter à votre sainte table, et obtenir le pardon.

Les chefs et maîtres des cœurs célestes, adorent avec crainte, le Corps reposant sur le saint autel, entouré de respect et de vénération et criant aux terrestriens : « Venez, le glorifier, l'adorer, comme vous l'avez vu ».

Toutes les hiérarchies sont debout, au pied du trône de notre Seigneur, aussi dans l'Eglise, le glorifiant, et n'osant regarder son Corps, majestueusement assis, pendant que les fidèles enfants de la terre, entrent l'un après l'autre recevoir le don.

Les rois célestes tremblent parmi leurs rangs en disant : « qui est celui-ci, et fils de qui est-il ? Lui qui a resplendi

du sein de Marie, sans quitter son séjour ni ses anges, tout en conversant avec les hommes», alors, ils concluent en disant : nous ne le savons pas.

Vous, potentats, répondez-nous sincèrement, pourquoi avez-vous enlevé les beaux et chers diadèmes, devant l'autel du sanctuaire très-saint ? C'est que nous avons vu le roi des rois, revêtu d'un corps de terre, et se réjouissant dans les enfants de la terre.

Les archanges flamboyants, revêtus de flamme, entourent de loin, le Corps du Très-Haut, qui repose sur la table, et les humains, jaloux des anges, se précipitent, avec confiance, vers Lui.

Le chef des anges, laissant de côté l'hommage et le service des anges, debout, en chœurs nombreux, autour de Lui, et au pied de son char, a bien voulu s'incarner et s'unir à notre humanité et agréer notre hommage et notre service.

Les Chérubins aux nombreux yeux, et qui marchent, sur la braise, se précipitent pour servir le Fils de leur Maître, partant où se trouve son Corps, s'écriant : « Saint ! Saint ! Saint ! le Dieu Fort et Puissant ».

Les Séraphins, aux six ailes tranchantes, qu'Isaïe a vus debout et dans la crainte autour de l'autel du Très-Haut servent son Corps en s'écriant trois fois : « Saint ! Saint ! Saint ! le Dieu Puissant ».

C'est, mes frères, le Roi Jésus, le Fils de Dieu, qui a revêtu un corps. C'est celui qui a fait l'étonnement et l'admiration des israélites et dont les scribes ont nié la Divinité. C'est celui qui a choisi Simon Pierre pour lui donner les clefs des cieux et des abîmes. C'est celui qui a purifié les

lèpreux et guéri la femme atteinte d'hémorragie. C'est celui qui a marché sur les flots irrités de la mer, qui a appelé les peuples à son Eglise et les a éclairés de sa doctrine. C'est celui qui a justifié Zachée le publicain et expliqué le secret de la Samaritaine. C'est celui qui a fortifié les membres des paralytiques et soulagé les maux des malades. C'est lui qui a retiré le fils de Jonas du sein des flots. C'est lui qui, apostrophant la mer, a calmé les vents et les ondes. C'est lui qui a dompté les démons et les esprits pervers et rendu la santé à la fille de la Chananéenne. C'est lui qui a fortifié ses douze apôtres par l'Esprit-Saint, le Paraclet. C'est celui qui a percé le calomniateur de la lance qui perça son côté sur la croix.

C'est celui qui a ressuscité de la mort, la jeune fille, le jeune homme et Lazare. C'est celui qui a rassasié des milliers, dans le désert avec un peu de pain. C'est celui qui a changé l'eau en vin et a délecté les invités du jus de sa vigne. C'est lui qui a ouvert les yeux de l'aveugle et l'a envoyé par son ordre, à la fontaine de Siloé. C'est lui qui a prié dans la douleur au jardin pour Adam, qui a péché au Paradis. C'est celui qui a accueilli le prodigue et pardonné à la pécheresse. C'est celui qui fit son entrée dans les rues de Jérusalem, sur une monture, et reçut gloire des enfants. C'est celui qui accomplissant le sacrement de son Corps, l'a donné à manger aux enfants de son sacrement. C'est celui qui répara la route de la vie et fit revivre le monde à l'heure de sa mort. Et nous, nous nous écrions à jamais : « béni soit ton Corps, ô Christ Roi ».

Louange, gloire et honneur, à ce Dieu de gloire, l'auteur des fêtes, devenu lui-même, l'objet et le fondement des fêtes;

à celui qui a rattaché ses saintes fêtes par la chaîne des prophéties, jusqu'aux siècles des saints autels ; à celui qui, par sa volonté est devenu la Fête des Fêtes !

O Christ qui avez institué et sanctionné toutes les fêtes, Dieu des dieux, Seigneur des Seigneurs, c'est vous qui en voyant votre image, créée par vous, pour qu'elle vous fête allègrement, maintenant dépouillée de cette allégresse par le péché et en butte à l'ignorance qui l'éloigne de toute fête allègre et joyeuse en Dieu, par suite du conseil du serpent ; vous n'avez pas toléré cette perdition qui l'a enveloppée de toute part, étant le Dieu bon et miséricordieux envers l'être qu'il a pétri ; mais vous avez épuisé toutes les ressources pour le guérir, comme l'incarnation, et les nombreux et puissants remèdes que vous avez inventés, dans votre sagesse. Et nous, qui avons été préparés par votre grâce à fêter toutes ces divines économies, et qui avons reçu en ce jour deux Pâques merveilleuses à savoir : l'agneau de Moïse et l'agneau de Dieu, nous venons méditer ces divins mystères et nous en pénétrer d'admiration. C'est le sacrement dont le peuple nous a tracé d'avance l'image. C'est la Pâque dans laquelle il nous est donné de manger l'azyme pour notre régénération et notre renouvellement, et où est abandonné le levain, signe de vétusté. C'est la Pâque où l'agneau figure l'agneau de la Divinité, qui y est égorgé, rôti, et mangé sans aucune fracture d'ossements et sans qu'il en reste rien pour le lendemain.

C'est la Pâque, où les linteaux et les seuils, sont oints du sang de l'agneau, pour éloigner l'ange exterminateur. C'est la Pâque, où ceux qui la célèbrèrent, se fortifient le dos, et prennent, leurs bâtons à la main. C'est la Pâque où

furent tués les premiers-nés des adversaires lesquels furent victimes de leur propre endurcissement. C'est la Pâque où fut dérobé l'argent des égyptiens, ce qui est une figure de la soustraction de la tyrannie. C'est la Pâque, où la mer rouge, fut divisée, nous donnant une preuve de la sèche fraîcheur de nos passions. C'est la Pâque qui fait l'orgueil d'Israël et la splendeur de ceux qui croient en Dieu. C'est la Pâque où Pharaon se noya et qui nous montra la submersion du calomniateur. C'est celle que chante Marie, sœur de Moïse sur sa lyre et qui nous révèle les hymnes spirituels de l'Eglise. C'est celle que nous renouvelons, dans le Cénacle, où nous vous glorifions, Seigneur, pendant que nous sommes assis avec vous et par votre grâce à la table de vie, où nous ne mangeons pas d'azyme, mais votre Corps sacré, et où nous ne nous délectons pas dans le sang d'un agneau, mais dans votre Sang précieux, ô Christ, notre Dieu.

Et maintenant, nous implorons votre grâce, ô Notre Seigneur et Dieu, qui, par vos miséricordes, nous a accordé de voir cette fête divine, de ne point rejeter les prières que nous vous adressons, mais de les agréer et de nous faire de cette Pâque, une fête qui remplisse tous nos besoins; une fête qui justifie les pécheurs par la Sainteté; une fête qui purifie les impurs; une fête qui innocent les condamnés; une fête qui allège les souffrances des malades; une fête qui guérisse les mourants; une fête qui soulage ceux qui sont dans l'angoisse; une fête qui réunisse ceux qui sont dispersés; une fête qui protège ceux qui sont prêts, qui rapproche ceux qui sont éloignés; une fête qui apaise les guerres, et éteigne les discordes; une fête, qui calme les séditions,

qui abolisse les scandales et anéantisse les révoltes ; une fête qui désarme les colères, qui annonce la sûreté et la paix ; une fête, qui porte les joies, qui prouve l'allégresse ; une fête qui sème la concorde ; une fête qui nous unisse dans la charité, qui nous confirme dans l'espérance et nous réjouisse dans la foi orthodoxe ; une fête qui nous prépare les miséricordes, qui nous perfectionne par les dons divins, qui nous enrichisse par la divine charité ; une fête qui nous prépare, nous, et nos fidèles trépassés à cette fête ineffable et sans fin et nous réunisse à vos saints qui sont maintenant, dans le séjour de vos béatitudes. Et, avec ceux d'ici-bas et ceux de là-haut, avec ceux qui fêtent votre Majesté et qui accomplissent votre volonté, nous vous adressons l'hommage de nos louanges et de notre gratitude, à Vous, à votre Père, et à Votre Très-Saint-Esprit pour les siècles.

Béni soit le respect et l'hommage que vous recevez dans votre séjour, car vous avez revêtu un corps de terre pour vos créatures terrestres, vous avez laissé les louanges des anges des anges, le séjour le plus élevé que les astres, le trône entouré de rayons et de vrais serviteurs : c'est-à-dire, des chœurs merveilleux, pour paraître au milieu de nous et reposer sur nos mains. Vous avez confié à vos serviteurs, faits de terre, le trésor de vos sacrements, vous nous avez admis à votre table, nous avez associés au sacrement de votre Corps, nous avez donné à boire le calice de votre Sang, par lequel, vous avez purifié Adam, votre image et l'avez ramené avec vous, dans les cieux. Gloire au très-bon et très sincère de cœur, qui s'est offert sur l'autel, pour les pécheurs par la main des prêtres, faits de terre, mais qui sont supérieurs aux esprits de feu et à tous les chœurs des

esprits et qui sont exempts de maladies, d'hypocrisie et de discorde.

Recevez, dans vos miséricordes, le sacrifice de vos serviteurs, offert par la main des prêtres, pour vos ouailles, pour les pécheurs et les méchants, pour les riches et les pauvres, les hommes et les femmes, les orphelins et les indigents et les veuves souffrantes. Lavez, Seigneur, les crimes de chacun de nous, agréez la prière que vous adressez votre Eglise. Faites que le Corps de votre Fils et son Sang pur soient un sacrifice de satisfaction par l'encens et la prière, offert sur la table de votre Règne, pour les trépassés, enfants de l'Eglise et préparez les vivants et les morts à la vie éternelle.

Gloire à toi, germe de vie, qui apparus du sein de la terre avide d'eau, Marie ; qui pris un corps dans cette Immaculée, qui as été conçu sans le péché originel, qui es venu au monde avec deux natures vraies et une seule personne divine ; as été vu parmi nous, tout en étant un Dieu invisible, et as achevé de parcourir le chemin, tracé dans les plans divins pour notre salut. Pour cela nous t'exaltons et te sollicitons, d'agréer le parfum de cet encens que nous t'offrons, et que nous obtenions en retour, le pardon pour les fidèles, vivants et trépassés, et nous faisons monter vers vous, l'hommage de notre glorification pour l'éternité. Béni soit le Christ qui a bâti les fondements de son Eglise sur Pierre, et qui a choisi les prêtres, pour y être les dispensateurs de son Corps et de son Sang.

Les prêtres distribuent le Corps et le Sang du Fils de Dieu, avec une grande crainte.

Vos brebis, ô Jésus, sont debout à votre porte, mangeant votre Corps, buvant votre Sang, et chantant la gloire à votre Divinité.

O Père de Vérité, voici votre Fils, la victime agréable à vos yeux, agréez celui qui est mort pour moi et que j'en sois purifié.

Recevez cette offrande de ma main, soyez-moi propice et ne vous souvenez pas des péchés que j'ai commis en la présence de votre Majesté.

Voilà son Sang repandu sur le Calvaire, pour mon salut, intercédant, pour moi.

Accueillez ma prière, en sa considération. Que j'ai des crimes, et comme vous avez de miséricordes ? Si vous les mettez en balance, vos miséricordes surpasseront en poids, les montagnes, dont vous connaissez la pesanteur.

Jetez Seigneur, vos regards, sur les péchés et sur l'offrande qui vous en est présentée, et vous verrez que la victime et l'offrande l'emportent de beaucoup sur les crimes : Votre Bien-Aimé a subi la souffrance des clous et de la lance en expiation de mes péchés. Sa passion suffit pour vous apaiser et me donner la vie.

Gloire au père qui a envoyé son Fils pour nous ! Adoration au Fils qui a affranchi tous les hommes par sa croix ! Grâces à l'Esprit, par lequel s'est accompli le mystère de notre salut ! Béni soit, celui qui nous a vivifiés tous, par son amour !

Gloire à Dieu !

[illegible]

[illegible]

وَأَعْلَاهُ كَأَنَّهُ حَقٌّ وَفِيهِ مَعْنَى . وَتَحْتَهُ مَعْنَى
 سَمَاءٌ وَتَحْتَهَا دَلِيلٌ وَتَحْتَهَا مَعْنَى . ثُمَّ
 مَعْنَى خَلْقِهِ . وَفِيهَا دَلِيلٌ مَعْنَى مَعْنَى
 حَقٌّ * لَهُوَ * وَفِيهِ دَلِيلٌ وَتَحْتَهَا
 وَتَحْتَهَا مَعْنَى حَقٌّ . وَتَحْتَهَا مَعْنَى حَقٌّ
 وَفِيهِ مَعْنَى وَتَحْتَهَا مَعْنَى . وَتَحْتَهَا
 مَعْنَى وَتَحْتَهَا مَعْنَى . وَتَحْتَهَا
 مَعْنَى * وَتَحْتَهَا مَعْنَى * وَتَحْتَهَا
 مَعْنَى * وَتَحْتَهَا مَعْنَى * وَتَحْتَهَا
 مَعْنَى * وَتَحْتَهَا مَعْنَى * وَتَحْتَهَا
 مَعْنَى * وَتَحْتَهَا مَعْنَى * وَتَحْتَهَا
 مَعْنَى * وَتَحْتَهَا مَعْنَى * وَتَحْتَهَا

هالوقلا باوجبد لا نمجلا. انفسا حقدما معن
 احوذج كس هسوقه لا صخرج صقججج كس
 حبملا هقدما ومع وحبم وحبم الاوا نفسا
 هفدوقلا ابا هوقسعا نوهج حكد * حتما
 وانكلا فكنم مـ بهوا لا الاككب. هونقفا
 حكا حكت سلس مـ نسا. لا نوهج
 مكن هوقلا بهجنا لا انوهج كس افع كنملا.
 اقبطج مع نوه كحا وحبججج فمـ. كس
 امدتا حكت معسلا اعدوب وانعدسج حـ * معقلا
 اةوا لاهوسا فمـ كس كس الاوا همدلا وفمـ
 انكلا مـ فمـ وحبملا. احـ بهوا
 رجب هوقس مـ وحبم مـ وحبم فكنم هومـ
 مـ وحبم مـ مـ كس الاوا والا فمـ. هانك
 حـ الاوا وقملا لا الاوا وستا مـ * سمة *
 الاوا سبـ لاوقلا امـ حنملا. هالوقلا. هاجد
 فمـ هفكـ مـ مـ. هومـ وت مـ
 حـ الاوا حـ فمـ هوجب حبم مـ
 مـ مـ هومـ هومـ هومـ والا
 ومـ مـ مـ مـ مـ مـ

[illegible]

مَعْلَمٌ لِّحَقِّهَا حَمْدُهَا هَيِّبُهَا هَيِّبُهَا
 حَبِيبُهَا وَنَدَى حَقِّهَا وَمَا لَهَا مِنْ حَبِيبٍ وَنَدَى
 * وَبِهِ * مِنْ حَقِّهَا وَنَدَى * وَنَدَى *
 حَبِيبُهَا وَنَدَى * وَنَدَى * وَنَدَى *
 حَبِيبُهَا وَنَدَى * وَنَدَى * وَنَدَى *
 حَبِيبُهَا وَنَدَى * وَنَدَى * وَنَدَى *
 حَبِيبُهَا وَنَدَى * وَنَدَى * وَنَدَى *
 حَبِيبُهَا وَنَدَى * وَنَدَى * وَنَدَى *

✠ 153 ✠

حو دكسه بو فاك زهنا ودا بقعدا
 وندا ابا حو ودا فاك جودعدا ودا حو
 سفا ودا حو ودا حو ودا حو ودا حو
 ابا ودا حو ودا حو ودا حو ودا حو
 حو ودا حو ودا حو ودا حو ودا حو
 حو ودا حو ودا حو ودا حو ودا حو
 حو ودا حو ودا حو ودا حو ودا حو
 حو ودا حو ودا حو ودا حو ودا حو

[illegible]

أَكْبَرُ عِلْمًا. عَقْدَ ٥٥٥. أَمَّا وَصْفُهُ. أَن
 أَحَدَ أَيْدِيهِ وَأَمَّا الْخَيْرُ. مِنْهُ جَدُّ أَحَبُّهُ. فَإِذَا وَجَدَ
 وَاسْمَهُ فِيهِ. عِبْرَةً. هَذَا الْحَبْرُ أَحْمَرُ. وَرَجُلٌ
 سَدِيدٌ. ذُو قَلْبٍ وَجَلِيلٌ * حَبْرٌ * حَبْرٌ * حَبْرٌ
 بِهِ مَعْنَى. وَرَجُلٌ * عَقْدَ * أَحَدٌ. مَعْنَى. هَذَا
 وَحَبْرٌ * نَسْلٌ * لَهَا وَتَسْعَا

+ رَجُلًا +

مَعْنَى. مَعْنَى. لَلْأَحْمَرِ. مَعْنَى. هَذَا
 وَعَنْ. مَعْنَى. هَذَا. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى
 فِيهِ. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى
 رَهْ. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى
 وَأَمَّا قَبْلَهُ. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى
 وَتَكُونُ. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى
 هَذَا. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى
 مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى. مَعْنَى

+ حَرْفًا رَجُلٌ وَسَلًا +

* أَحَدٌ * عَقْدَ أَحَدٍ. مَعْنَى. هَذَا. وَاسْمُهُ
 (٤)

سُتِلَ مِلْكٌ مَتَدَا ۞ عَقَ لَحِي أَدَا حَسْبَا
وَفِي مَبَلٍ حُسْبُوبٍ مَحْسَا لَحِي حَنَا فَنَهَمَا
وَأَهْدَلَبَلٍ فَنَزَرَ مَوْصُو عَقَ لَحِي وَهَسَا وَهَبُو
وَفَنَنْتَ حَا مَبُودِي الْحَمَلَمَلَا مَبَعَدَا
لَا وَتَبَعْدَا حَا وَهَنْتَا ۞

لَحِي مَحْسَا حَبَه حَنِي

+++

۞ لَهْدَهْدَمَا وَبِي فَنَا ۞

۞ لَأَاوَا وَلَهْدَهْدَمَا ۞

۞ مَبُودِي رَتَلَا ۞

أَعْبَا حِي مَدْنَا لَأَمَا وَبَلَمَنِي حَمَا وَالْمِي
مَدَا سَتَلَا حَلَا نَدَا لَأَمَا. مَحْنَحْنَا نَدَا مَدْنَمَا.
وَنَقَّبَت مَدْنَمَا مَدَمَا مَوْصُو حَمِي رَجَمَا
مَحْمَدَا مَلَمَعَدَا وَصَدَا مَبُودِي مَسْبَا حَمَلَا
حَلَاوَا وَحَمَمَا وَحَمَمَا مَوْصُو حَمِي مَحْمَدَا قَبْ
مَحْمَدَا وَحَمَمَا أَدَلَجَا وَالْمِي حَلَمَدَا أَوْحَمَدَا.

وبعده ^بمحل ^بحاصلتنا ^بمقتضى ^بهجات ^بص
 مقبلا ^بمقتضى ^بو^١تحكمنا ^بههيم ^بص ^بمقتضى ^باحدا
 ص ^بهكلا ^بحقلا ^ببعده ^بص ^بمستلا ^بمستلا
 ام^٢ ^ببعده ^بص ^بحج ^ببؤلا ^بو^٣حج ^بلما
 ح^٤ ^بل^٥ ^ببعده ^بل^٦ ^بص ^ببعده ^بو^٧بعده
 و^٨بعده ^بص ^بمستلا ^بمستلا ^بص ^ببعده
 و^٩بعده ^بص ^بحاصل ^بل^{١٠} ^بمستلا ^بمستلا
 ل^{١١} ^بو^{١٢}بعده ^بص ^بحاصل ^بمستلا ^بمستلا
 ح^{١٣} ^ببعده ^بص ^بمستلا ^بمستلا ^بص ^ببعده
 م^{١٤} ^بح^{١٥} ^بح^{١٦} ^بمستلا ^بمستلا ^بص ^ببعده
 ح^{١٧} ^بمستلا ^بمستلا ^بص ^ببعده ^بو^{١٨}بعده
 ا^{١٩} ^بمستلا ^بمستلا ^بص ^ببعده ^بو^{٢٠}بعده
 ح^{٢١} ^بمستلا ^بمستلا ^بص ^ببعده ^بو^{٢٢}بعده
 و^{٢٣}بعده ^بص ^بمستلا ^بمستلا ^بص ^ببعده
 و^{٢٤}بعده ^بص ^بمستلا ^بمستلا ^بص ^ببعده
 و^{٢٥}بعده ^بص ^بمستلا ^بمستلا ^بص ^ببعده
 و^{٢٦}بعده ^بص ^بمستلا ^بمستلا ^بص ^ببعده
 و^{٢٧}بعده ^بص ^بمستلا ^بمستلا ^بص ^ببعده
 و^{٢٨}بعده ^بص ^بمستلا ^بمستلا ^بص ^ببعده
 و^{٢٩}بعده ^بص ^بمستلا ^بمستلا ^بص ^ببعده
 و^{٣٠}بعده ^بص ^بمستلا ^بمستلا ^بص ^ببعده

حو مدنا لها : ووهه به وحسا لدهومع : وه وه
 هفمبلي حفيئر هومو * حليها * زلا
 وارا حليها ورجلا وارا لعدشوم . هلاب
 ابه وبعجم لهفقا ههفقا ههفقا ههفقا
 هوحنا وحب حنا حجب افلي حنا واهو
 مبمقا . هاعبا هه وبقف حلهفقا . ههه
 هه مع لهفقا وحننا حلهفقا هه وحننا
 حليها ووهفقا هلاب هه حلهفقا هه
 وحننا حلهفقا هه هه هه هه هه
 هه هه هه هه هه هه هه هه هه

† حلهفقا وحننا حلهفقا †

وحننا حلهفقا وحننا حلهفقا وحننا حلهفقا
 حلهفقا . هلاب حلهفقا هه حلهفقا
 حلهفقا وحننا حلهفقا * انا حلهفقا
 وحننا حلهفقا وحننا حلهفقا . هه حلهفقا
 وحننا حلهفقا وحننا حلهفقا وحننا حلهفقا
 وحننا حلهفقا وحننا حلهفقا * وحننا
 وحننا حلهفقا وحننا حلهفقا . هه حلهفقا

هكذا هو هذا وهو هذا : إنه هذا وهو هذا
 هو هذا هو هذا هو هذا : إنه هذا هو هذا
 هذا هو هذا لا يذهب عني هذا : إنه هذا
 كل : هو هذا : هذا هو هذا : إنه هذا
 هذا هذا

« هنا يضع المؤلف (الحساية) باللغة العربية وقد نشرناها
 في التعريب فراجعها هناك صفحة ٧ »

✚ ملا احبوا ✚

والا احب مع هؤلاء : ملا نبحم امه الموه :
 هذا هذا هذا : هو هذا : هو هذا :
 وهو معه : هو هذا : هو هذا :
 هذا هذا هذا : هو هذا : هو هذا :
 هذا هو : هو هذا : هو هذا :
 هو هذا : هو هذا : هو هذا :
 احب مع : هو هذا : هو هذا :
 هو هذا : هو هذا : هو هذا :
 هو هذا : هو هذا : هو هذا :
 هو هذا : هو هذا : هو هذا :

لَحَبِي سَيِّئًا . هَاكُنْ وَهَ حَصَا هَصَاتَا * اَمِي *
 هُنَا لَحَبِي لَحَبِي وَنَعْبَت حَصَا هَصَاتَا هَصَاتَا
 وَنَعْبَتَا هَاكُنْ دَقْنَسَاهَا حَبَبَاهَا وَنَعْبَتَا
 لَحَبِي . وَهَاكُنْ لَحَبِي هَاكُنْ لَحَبِي وَنَعْبَتَا
 هَصَاتَا . هَاكُنْ حَبَبَاهَا اَعْلَمُ لَحَبِي حَاتِب
 اَوْحَبَا * نَعْبَتَا * وَهَبِي حَصَا هَصَاتَا
 وَهَاكُنْ لَحَبِي وَنَعْبَتَا . وَنَعْبَتَا حَبَبَاهَا
 حَبَبَا اَوْحَبَا وَنَعْبَتَا . نَعْبَتَا وَنَعْبَتَا وَنَعْبَتَا
 حَبَبَا وَنَعْبَتَا اَحَبَا هَاكُنْ حَصَا لَحَبِي وَنَعْبَتَا
 وَهَاكُنْ دَقْنَسَاهَا وَنَعْبَتَا * حَصَا * سَبَا
 وَنَعْبَتَا لَحَبِي وَنَعْبَتَا وَنَعْبَتَا وَنَعْبَتَا
 وَنَعْبَتَا هَاكُنْ لَحَبِي وَنَعْبَتَا . سَبَا هَاكُنْ لَحَبِي
 لَحَبِي وَنَعْبَتَا وَنَعْبَتَا . حَبَبَاهَا وَنَعْبَتَا
 هَاكُنْ لَحَبِي * حَبَبَاهَا * لا لَحَبِي وَنَعْبَتَا
 سَحَابَتَا وَنَعْبَتَا وَنَعْبَتَا . سَحَابَتَا وَنَعْبَتَا
 وَنَعْبَتَا حَبَبَاهَا حَصَا وَنَعْبَتَا . هَاكُنْ
 حَصَا حَصَاتَا اَمِي حَصَاتَا وَنَعْبَتَا هَاكُنْ
 نَعْبَتَا وَنَعْبَتَا . اَوْحَبَا حَصَاتَا وَنَعْبَتَا
 وَنَعْبَتَا وَنَعْبَتَا وَنَعْبَتَا وَنَعْبَتَا .

وَنَزَعْنَا مِنْهُمُ الْحَبْلَ كُلَّهُ فَأَنزَلْنَاهُ فِي سُبْحَانَكَ
 * صَلَاتُكَ يَا قَلِيلًا وَمَعَهُمَا مَا فِيهَا مِنْ عَمَلٍ
 لَّحَبْلِهِمْ وَحَبْلًا * مَا فِيهِمْ حَبْلًا * مَا فِيهِمْ حَبْلًا
 حَبْلًا * مَا فِيهِمْ حَبْلًا * مَا فِيهِمْ حَبْلًا * مَا فِيهِمْ حَبْلًا
 وَحَبْلًا * مَا فِيهِمْ حَبْلًا * مَا فِيهِمْ حَبْلًا * مَا فِيهِمْ حَبْلًا
 وَمَعَهُمَا مَا فِيهَا مِنْ عَمَلٍ * مَا فِيهَا مِنْ عَمَلٍ * مَا فِيهَا مِنْ عَمَلٍ
 وَمَعَهُمَا مَا فِيهَا مِنْ عَمَلٍ * مَا فِيهَا مِنْ عَمَلٍ * مَا فِيهَا مِنْ عَمَلٍ
 وَمَعَهُمَا مَا فِيهَا مِنْ عَمَلٍ * مَا فِيهَا مِنْ عَمَلٍ * مَا فِيهَا مِنْ عَمَلٍ
 وَمَعَهُمَا مَا فِيهَا مِنْ عَمَلٍ * مَا فِيهَا مِنْ عَمَلٍ * مَا فِيهَا مِنْ عَمَلٍ

✠ ۱۱۰ ✠

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ولا تذكر الخطايا التي اقترفتها امام عظمتك

هوذا دم ابنك مراق على الجلجلة لاجل خلاصي طالباً عني
فاقبل تضرعي لاجله . كم لي من الذنوب وكم لك من المراحم
فان وزنت ذلك لرجح حنانك اكثر من الجبال الموزونة لديك
انظر اللهم في الخطايا وانظر في النقدمة المتقدمة عنها تر
ان النقدمة والذبيحة اعظم جداً من الذنوب . قد كابد حبيبك
المسامير والحربة وفاءً عن خطاياي فتكفي اذن آلامه لان
ترضيك واحيا بها

المجد للآب الذي ارسل ابنه لاجلنا والسجود للابن
الذي حرّر الجميع بصلبه الشكر للروح القدس الذي به اكتمل
مرّ فداءنا مبارك وممجّد الذي احيانا جميعاً بحبه

تم

تنبیه : جاء في الصفحة ١٠ سطر ١٣ كلمة والبسنان صوابها البسنا
وفي صفحة ١١ سطر ٢ كلمة بناني وصوابها بنياني

واجعل جسد ابنك ودمه النقيّ للرضى على مائدة الملكوت عن
الموتى ابناء البيعة بواسطة العطر والصلوات هذه واهلّ الاحياء
والاموات للحياة الابديه

المجد لك يا جرثومة الحياة الذي ظهرت من الارض
العطشى مريم واتخذت جسداً من تلك النقية وحبل بك فيها
دون الخطيئة الآدمية وجئت العالم ذا طبيعتين قائمتين باقنود
واحد الهى وشوهدت بيننا وانت اله لا يرى وكملت مطاف
تديرك لخلاصنا فلماذا نعظمك طالين منك ان تقبل هذا عطر
البحورات الذي ينقدم منا لك وليكن به الغفران للاحياء والموتى
المؤمنين فنصعد لك المجد الى الابد

مبارك المسيح الذى شاد كنيسة على بطرس واخنار
الكهنة ليوزعوا فيها جسده ودمه * ان الكهنة يوزعون جسد
ودم ابن الله بخوف عظيم * خرافك يا يسوع واقفة في بابك
تاكل جسدك وتشرب دمك مرتلة المجد للالهوتك

يا ابا الحق هوذا ابنك ذبيحة ترضيك فاقبل من مات
عني فاطهر به . اقبلنّ اللهم هذا القربان من يديّ وارض عني

هنا وهناك مع المعيدين لعظمتك والمتممين مشيئتك ونوادي
لك الشكر ولايبك المبارك ولروحك الكلي قدسه الآن وكل
اوان والى دهر الداهرين امين

مبارك اكرامك من مكانك لانك لبست جسداً تريباً
لاجل الترابين وغادرت مدائح الملائكة وتركت المحل الاعلى
من النيرات والعرش المحاط بالاشعة وخدمة الصادقين اي
الاجواق العجيبة وظهرت لنا وحلت بين ايدينا وابتمنت عبيدك
الترابين على كنز اسرارك وأتكأتنا على مائدتك وشركتنا
بسر جسدك وسقينا كأس دمك الذي طهرت به آدم مثالك
واعدته معك الى العلاء . المجد للصالح الصادق القلب الذي
تقرب على المذبح لاجل الخطاة بايدي الكهنة الترابين المتسامين
على النار بين وعلى اجواق الروحانيين والاصحاء من الامراض
والمكر والخصام . اقبل بمراحمك قربان عبيدك المنقدم بايدي
الكهنة عن رعيتك وعن الخطاة والاشرار والاغنياء والفقراء
والرجال والنساء وعن الايتام والمساكين والارامل المتألمات .
طهر اللهم جميعنا وارزق بالتضرع الذي قدمته لك يبعثك

مائدة الحياة ولا نأكل به فطيراً بل جسدك المقدس ولن نتلذذ
 به بدم الخروف بل بدمك الكريم يا ايها المسيح الهنا * والان
 نتضرع الى نعمتك ايها الرب الاله الذي اوصلتنا الى هذا العيد
 الالهي بمراحمك بأن لا ترذل الصلوات المتقدمة لك منا بل اقبلها
 واجعل هذا الفصح عيداً يقوم في ضرورياتنا عيداً يبرّر الخطاة
 بالقداسة عيداً ينقي المدنسين عيداً يزي المشجوبين عيداً يفتقد
 المرضى عيداً يشفي المدنفين عيداً يفرّج عن المتضايقين عيداً
 يجمع المبدّدين عيداً يحفظ القربين عيداً يقرب البعيدين عيداً
 يصلح الحروب عيداً يطفي الخصومات عيداً يهدي الفتن عيداً
 يبطل الشكوك عيداً يزيل العصيان عيداً يخمد الغضب عيداً
 يبشر بالامان والسلام عيداً يحمل الافراح عيداً يبرهن الابتهاج
 عيداً يزرع الاتفاق عيداً يربطنا بالمحبة عيداً يثبتنا بالرجاء عيداً
 يبهجنا بالايان المستقيم عيداً يعدّ لنا المراحم عيداً يكملنا بالمحاسن
 عيداً يغنيننا بالمحبة الالهية عيداً يعدّنا نحن وامواتنا المؤمنين الى
 ذلك العيد الغير المضمحل الذي لا يوصف ويشركنا مع
 قدسيك الموجودين الان في خدر سعادتك ونصعد لك المجد

نحن قد أهلنا ان نعيّد لهذه التدابير كلها بنعمتك وقبلنا في هذا
اليوم فصحين عجيبين حمل موسى وحمل الله ولهذا اتينا نتأمل في
هذه الاسرار الالهية فقضينا منها العجب - هذا هو الفصح الذي
يشير به الحمل الى حمل اللاهوت اذ انه يذبح ويشوى ويوكل
ولا يكسر منه عظم ولا يترك منه شيء الى الصباح . هذا هو
الفصح الذي تمسح به اعقاب الابواب بدم الخروف ليصعد عنها
المفسد . هذا هو الفصح الذي تشدّ به اظهر المعيدين فيمسكون
عصيتهم بايديهم . هذا هو الفصح الذي قتلت به ابقار المضادين
وسقط كيدهم في نحرهم . هذا هو الفصح الذي سرقت به فضة
المصريين وألغز به نهب الطغيان . هذا هو الفصح الذي انشق
به البحر الاحمر وبرهن لنا عن يبوسة رطوبة شهواتنا . هذا هو
الفصح الذي يتباهى به اسرائيل ويظهر ببهاؤه المؤمنون بالله .
هذا هو الفصح الذي غرق به فرعون ويدلنا على غرق التلاب .
هذا هو الفصح الذي تنقر فيه مريم اخت موسى مزهرها ونخبرنا
عن ترتيل الكنيسة الروحي . هذا هو الفصح الذي نصنعه في
العلية جديداً ونجدك يارب ونحن متكئون معك بنعمتك على

هذا الذي قبل الابن الشاطر وغفر خطايا الخطاية * هذا الذي
ركب في اسواق اورشليم وقبل السبع من الاطفال * هذا الذي
اكل سرّ جسده واطعمه ابناء سرّه * هذا الذي اصلح طريق
الحياة واحيا العالم بموته * فنحن نهتف ابدأ مبارك جسدك ايها
المسيح الملك

لنرفعنّ التسبيح والمجد والاكرام لذلك الاله المجيد ووهاب
الاعياد الذي صار غاية الاعياد وبنيانها لذلك الذي ربط اعياده
المقدسة بسلسلة النبوءات الى قرون المذابح المقدسة لذلك الذي
صار باختياره عيد الاعياد

ايها المسيح واضع الاعياد كلها ومثبتها اله الالهة وسيد
السادات انت الذي لما شاهدت شهبك المخلوق منك ليعيد لك
عيداً مبهجاً قد سلب منه هذا الابتهاج بسبب الخطية
واتصلت به السذاجة الى ان ابعده عن كل عيد مبهج بالله
وذلك بمشورة الحية فلم تحمل يارب هذا الهلاك الذي حاق به
بما انك السيد الصالح الشفوق على جبلته بل احتلت لشوائبه
بالتأنس والادوية الفعالة الكثيرة المنتظمة بتدبيرك . ثم اننا

* هذا ايها الاخوة يسوع الملك ابن الله الذي تجسد *
 * هذا الذي اذهل الاسرائيليين فكفر الكتبة بلاهوته *
 * هذا الذي اختار سمعان الصفا واعطاه مفاتيح العلو والعمق *
 * هذا الذي طهر البرص وشفى النازفة * هذا الذي مشى
 فوق امواج البحر الهائجة * هذا الذي واعد الشعوب الى بيعته
 وانا هم بتعليمه * هذا الذي زكى زكّا العشار وأوضح أمر
 السامرية * هذا الذي شدّد الخلعين وشفى المرضى * هذا الذي
 انتشل ابن يونا من بين امواج البحر الزاخرة * هذا الذي انتهر
 البحر فسكنت الريح وصار هدوء * هذا الذي قمع الابلاسة
 والشياطين وشفى بنت الكنعانية * هذا الذي قوى تلاميذه
 الاثني عشر بالروح القدس البارقليط * هذا الذي طمن التلاب
 بالحربة التي طغنت جنبه على الصليب * هذا الذي بعث الصبية
 والشاب والعازر من الموت * هذا الذي اشبع الوفاء في البرية بنخب
 يسير * هذا الذي احوال الماء خمراً ولدّد المتكئين بسلافه *
 * هذا الذي فتح عيني الاعمي وامره ان يغتسل في عين شيلوحا *
 * هذا الذي صلى متألماً في البستان لاجل آدم الذي اثم في الجنة *

الواحد تلو الآخر يغنمون الموهبة * السلاطين السماويون يرتعدون
 بين صفوفهم اذ يقولون من هذا وابن من هو ذاك الذي اشرق
 من مريم ولم يبرح مكانه وملائكته ينسا هو يجالس البشر
 فيجاوبون ذواتهم لا نعلم * ايها الروساء اجيبونا بالصدق على م
 رميتم عن رؤوسكم النيجان المحبوبة الجميلة قدام مذبح القدس
 ذلك لاننا رأينا ملك الملوك لابسا الجسد الترابي مغبوطاً
 بالترابين * ان عظماء الملائكة النار بين المتشحين الالهية يحيطون
 عن بعد بجسد العلي الموجود على المائدة وابناء البشر يندفعون اليه
 بدالة يغارون من الملائكة * ان عظيم الملائكة قد ترك خدمة
 الملائكة الواقفين اجواقاً اسفل مركبته وشاء فتجسم واتحد
 بشرتنا وسرنا بخدمتنا * ان الكرويين ذوي العيون الكثيرة
 يخطون على الجهر مندفعين الى خدمة ابن سيدهم حيثما يوجد
 جسده صارخين قدوس قدوس قدوس الرب القوي * ان
 السروفين السداسيو الاجنحة الحادة الذين رأهم اشعيا وقوفاً
 بالخوف حوالى مذبح العلي يخدمون جسده هاتفين ثلاثاً قدوس
 قدوس قدوس الرب القوي

اينك بسيطة فيكون جسدك نيراً * ان طغيات الالهية المتوقدة
 لمخيفين المخترطين السيوف يقفون محتدين ضد من يدنو من
 لاسرار بغش يمنعونه عن الاقتراب الى ربهم ويبيدونه بغضبهم
 قتصاصاً من وقاحته * ان اتباع جبرائيل يسألون الحنان للخطاة
 والمراحم للتائبين ليدنوا بدالة الى جسد المسيح ودمه فاسمع اللهم
 اطلب وارتنض بالصلاة عن البيعة وبنيتها * صحابة ميخائيل
 يحرسون المؤمنين الذين يتناولون جسد مخلصنا ويقمعون عنهم
 قوات الابالسة الاعداء ومضراتهم فانظر يارب الى غيرتهم
 وخلص ابناء رعيته من الشياطين الاشرار * مرُ يارب اجواق
 الالهية المخيفة والقوات العلوية المحدقة بجسدك الكريم أن يطووا
 اجنحتهم فيدخل ابناء البيعة الى مائدتك ويغتموا الغفران *
 ان سادات وروساء الاجواق السماوية يسجدون بخوف قدام
 لجسد الموضوع على مذبح القدس بالاعظام والاجلال هاتفين
 بالارضيين هلموا مجدوا واسجدوا له مثلما رأيتموه * جميع المراتب
 وقوف اسفل عرش سيدكم الجالس في البيعة يمجّدونه ولا يقدرّون
 ان ينظروا الى جسد الجالس بالمجد والترايون المؤمنين يدخلون

فاكل الفصح وكسر جسده الحي وقام عظيم الكهنة وسط تلاميذ
مضحياً ذاته على المائدة فاخذ خبزاً وشكر وسبح ورسم السر العبد
الجديد باسمه لمغفرة الخطايا * لقد وقف ربنا حاملاً جسد
بيديه كأنها مذبح القدس يكهن عليهما ذاته * هذا هو الخبز السماوي
الذي يعطي الحياة للعالم خذوا كلوا منه واحيوا الى الابد هاتفين
المجد لك يا محب البشر

انظر اللهم راحماً الى عبيدك الذين احنوا اعناقهم امامك
وفجر لهم غنى خيراتك المجيدة ليستحقوا ان يتناولوا هذه الاسرار
المقدسة الالهية والمحمية وقدس بها حواسنا لتكون مقر
للاهوتك يا من تشاء ان لا تهلك جبلتك فنصعد لك المجد
الى الابد

ان الملائكة العلويين يقفون امام مذبح القدس مرتلين المجد
للسر الموضوع هناك يرف فوقه الروح القدس وابناء البيعة
مصدقون به بالاجلال صارخين مبارك انت يا الله * لقد نادى
اجواق النار بين اجواق الارضيين أن طهروا البابكم وادنوا من
ذاك الجسد بالخوف والرعدة واسمعوا كلمة ربنا الهاطقة ان كانت

وناسوته شاهدين عدلين من اعلى صليبه على انه ابن البتولة *
 ان موسى بالدم الذي نضجه على ابواب العبرانيين منع الملاك
 المفسد وانقذ الابكار وربنا بالدم الذي جرى من جنبه خلص
 بيعته من السجود للاصنام وها هو على مائدة الحياة وفي الكأس
 ممزوج شراباً للعطاش وعربوناً للحياة * ماذا اصنع لخطايا لا اعلم
 وبم استحم واطهر عقلي لا يدري أأستحم بالمياه فالبجار لا تكفي
 لغسلي أأتوضأ في الانهار فهي دون رحضي استحم اذن بالدم والمياه
 اللذين خرجا من جنب ابن الله فاطهر وأرحم * قد اكلت جسدك
 المقدس فلا تأكلني النار وعيناي اللتان مستأ به تشاهدان حنوك
 لم اكن ههنا غريباً عنك يارب فلا تجعلني هناك خارجاً عنك
 ولا تقمني عن الجانب الذي يقوم عنه الجداء لكن اهلي ان
 امجدك مع الخراف بني اليمين * قد اتخذتك يا ابن الله زاداً
 للطريق وحينما اجوع آكل منك يا مخلص العالم فلتحمد النار
 عن اعضائي اذ تعصف بها ريح جسدك ودمك ولتكن لي
 معموديتك سفينة لا تغرق فاجوز بها مكان الخوف الى المحل
 الموعد حياة * ان ابن الله انحدر الى الارض كانسان واشتفى

ربنا لذاك الذي ضرب من اللصوص دينارين كناية عن جسده
 ودمه اللذين يعطيان لك ايها الخاطيء لتضمده بهما جراحك التي
 جرحتها في هذا العالم الزائل من الخطية والشيطان * لما اكل
 يهوذا الاسخريوطي جسد الله بالغش انطفأ نور ضميره فدخله
 الشيطان ليس بسبب الجسد الطاهر بل بسبب مكر قلبه فخافوا
 ايها الخطاة وتطهروا ثم كلوا جسد يسوع بقلب نقي وضمير طاهر
 قدس اللهم كلنا بحقك ونق افكار عبيدك واحفظ
 خراف رعيته لتستحق هذه الاواريستيا الروحية وثقتبها
 بدون دنس وضغن اذ تلاشي بها كل نوع من مخالفاتنا فنصعد
 لك المجد والشكر ولايك المبارك ولروحك الحي القدوس الى الابد
 انا انا الخبز الحي قال ربنا وقد انحدرت من العلو الى
 العمق ليحيا العالم بي ارساني الاب كلمة بلا جسم ومثل حبة قمح
 عذبة قبلني مستودع مريم كارض جيدة وهوذا الكهنة يزيحوني
 بايديهم على المذابح * لقد ثغر جنب ربنا على رأس الخشبة فجرى
 منه دم وماء لمغفرة العالم ففتحت البيعة المؤمنة حفتها ودنت
 فاحرزت الدم والمياه الحية فقدم الرب بذلك لاهوتنا

خراً امامه ساجداً لعظمته قائلاً بصوت جهير لا استحق ان
 تدخل تحت سقفي ولست اهلاً لان آتي اليك يا رب الجميع
 فانظروا ايها العاقلون وتعجبوا حينما تأكلون جسد الابن * ان
 النازفة الدم دنت من مطرف يسوع فوقف حالاً جري دمها
 فانظر ايها الخاطيء وتشجع وادن بايمان ولا تلمس ثوب المسيح
 بل كل جسده وتطهر من دنسك * ان الخاطية التي غسلت
 رجلي يسوع الاله بدموعها سمعت : أن مغفورة لك خطاياك
 وسيكون تذكارك الى الابد فاسمعوا ايها الخطاة وتعلموا واغسلوا
 ذنوبكم بالدموع واقربوا من سر سيدكم لتستحقوا الكلمة الهاتفة
 اذهبوا مغفورة لكم خطاياكم * لما شاهد زكا مخاضنا انقلاب حملاً
 وديعاً وكل نفس ترى الله وتشترك بجسده ودمه نتبارك ونقدس
 وتضي هيكللاً للروح القدس ومخزناً للنعمة فالمجد لك ايها السيد
 الصالح الذي اعدتنا من الضلالة * ان يسوع دعا الصبية التي
 ماتت وبعثها وامرها ان تأكل هكذا يدعو الله النفس الميتة
 بالخطية ويحييها بالتوبة ويأمرها ان تأكل جسده وتشرب من
 كأس دمه فتحيا حياة جديدة هنا وفي العالم الجديد * قد اعطى

الشهي فعلم الخفايا وقال له (الرب) اذهب فاكرز : ان في البدء
كان كلمة الله الحي والكلمة تقمص جسد الانسان فترقى جسدا
بالله فالمجد له لانه جاء فانقذنا من السجود للاصنام

لك وحدك ايها الرب الاله تجثو كل ركبة من السما وبين
والارضيين ومن تحت الارض وتدعني كل رقة امام عظمتك
في هذا العالم والعالم الآتي لانك العزيز الذي احببتنا بواسطة
جسدك المقدس ودمك المطهر وتركت زلاتنا بواسطة هذا
السرا لاهي الذي ذبح عنا مثل عجل مسمن فمحي دمه المراق
صك ذنوبنا التي كتبت بقلم حواء امنا ولهذا نشكر ونسجد
لك ونصعد لك المجد الى الابد * ان يوحنا ابن العاقر من لم يقم
في مواليد النساء مثله فضيلة الذي عمّد ابن الله خاف من عظمة
يسوع ولم يستطع الدنونه ونحن الضعفاء والخطاة ندنو بجسارة
ونشترك بجسده ودمه : خراً سمعان رئيس الرسل خوفاً عند
رجلي يسوع قائلاً له اسألك يا سيدي ان تتباعد عني لاني رجل
خاطيء وانت الرب الاله هكذا فلنخف ولنرتعد من جسد ودم
ربنا وقت تناول * ان قائد المائة لما شاهد يسوع آتياً الى بيته

للمغفرة فهلحوا ايها الشعوب والامم الذين آمنتم بابن العلي واغتنموا
 منه المغفرة التي خسرها اليهود * كل من اشترك بجسد ربنا فقد
 صير نفسه كعروس الله العلي فاومض به مصباح النور الالهي
 وولد من الله والله ولد به واتحد بجسد المسيح وامتزج بدمه
 الكريم وامتلك سيده بالنقاوة والقداسة * طهر ايها العاقل نفسك
 وجسدك بالاعتراف والاتضاع والايمان واجعل قلبك قبراً
 جديداً مباركاً وألحد فيه جسد سيدك بالاعظام والاكرام فقد
 ولى يسوع القبر الاول كانسان ضعيف مسكين ويلج قلبك
 القبر الثاني بالمجد * ان ذاك العلي العزيز الذي تردد في اسواق
 اورشليم والعالم لم يعرفه هو بذاته يأتي اليك قارعاً باب ضميرك
 بيد نعمته قائلاً لك بلسان اشارته تحيط الملائكة ببركته افتح
 لي افتح لي يا عبدي لاستريح في بيتك * يليق بالعبد الصالح
 الذي احب سيده اكثر من حبه العالم ان يكون خليلاً له فيلج
 وليته ويحصى بين الانبياء والرسل والشهداء المدعوين ويجلس
 على مائدته ويتلذذ بنخب جسده ويسكر بخمر دمه ويفرح
 بمشاهدته * ان يوحنا دنا فاتكاً في العشاء على صدر سيده

بمناجاتك وطهرنا بزوفى تحننك وقدرنا باقداسك واعدنا الى
مخافتك وارتنض وامطر علينا بركاتك واذ تغنيننا بهذه وامثالها
أظهرنا لا عيب فينا فنقترب الى هذه الشركة المحيية اي شركة
جسدك ودمك ونصعد لك المجد الى الابد

لقد صعد موسى النبي الى جبل سيناء ليكلم الله في شأن
الناموس فجعل الشعب الاسرائيلي وصنعوا عجلاً مسبوكةً وسجدوا
امامه اما المؤمنون بالمسيح الذي رقى جبل السماء فقد سجدوا امام
جسده قائلين هذا هو الهنا * يا لغبطة من اشترك بجسد الابن
بنفس نقية وجسد طاهر لانه يصير هيكلًا للروح القدس وقبة
مباركة للثالوث فتحيط به الملائكة والنوريون اجواقاً صارخين
لمن يسكن فيه قدوس قدوس * طوباك ايها النفس النقية التي
اكلت جسد المسيح وشربت دمه لانك صرت مسكنًا صالحًا
للسيد المجيد وحسنت له اكثر من اعضاء الشهداء والقديسين
فاشتهى الله محاسنك وتاق الى ان يقطن مقاصيرك اذ قد صرت
سماً ثانية للثالوث * لم يعلم الشعب اليهودي ان ابن الله تجسم
لخلاصنا وانه كسر لنا جسده ومزج لنا دمه وجعلها على المائدة

المؤمنين وترآى لكنيسة تحت شكل الخبز والخمر * ايها المسيح
 رئيس ابناء البيعة الحقيقية الحقيقي الذي جعل المؤمنين كاعضاء
 في الاجساد الصحيحة وربط الاعضاء المتجمعة بشرايين جسده
 ودمه فصاروا بواسطة سره جسماً واحداً ورأساً واحداً * المجد
 لك ايها المنقذ الذي انقذنا من السجود للاصنام وجذبنا وراء
 حبه ومودة لاهوته واجلسنا على مائدته الموعبة من لذيذ الخيرات
 واشبع جوعنا من قوت جسده ودمه * ان الخبز الروحي يحفظ
 الانفس كما يحفظ الخبز المادي الاجساد فاعطنا اللهم من خبزك
 الروحي الذي هو جسدك حفظاً للاجساد والنفوس * ارتكضي
 وافرحي اطربي وانخري ايها البيعة المؤمنة لان مائدة الجسد
 والدم المطهر مبسوطة فيك وابناؤك يدنون فيتناولونها بايمان
 حقيقي فيطهرون وينقون من ذنوبهم * المجد لك ايها الطيب
 الصالح الذي شفيت اوجاع انفسنا بأدوية جسدك ودمك وابرأتنا
 من الامراض فمن يشكر نعمتك ايها الموعب خيرات لشفائها
 ضربة آل ادم

ارحمنا اللهم بنعمتك وزين نفوسنا بحببتك ونقِّ هو اجسنا

كان هو تعالى يهيء جسده ودمه لخلاصنا فالمجد له لاجل حبه
 الذي به انقذ جنسنا * اتكأ ربنا في العلية مع تلاميذه الاثني
 عشر واخذ كأس الشكر قائلاً هذا هو دمي الحي الذي يحيي
 متناوليته فكل من يؤمن بي ويتناوله دون شك لا يذوق الموت *
 ان الذي صنع ملائكته روحاً وخدامه ناراً نتقد قام وسط
 تلاميذه كالخادم واخذ خبزاً وكأساً وأعطى تلاميذه قائلاً هذا
 عهدكم وذكركم لا لامي * ان مركبة ربنا العليا تكتنفها الالهية
 والسروفون السداسيو الاجنحة يهتفون له قدوس فهوذا قد صار
 المذبح مركبة والكهنة كالسروفين يوزعون جسد ودم ابن البتولة
 لك وحدك بتطاًطاً عنق كل نسمة ومنك يلتمس مغفرة
 جميع الخطايا والمخالفات التي فرطت بالاهمال فانت بفيض
 مراحمك أجز وامنح كل ما ليس بمشروع وارحمنا بمحبتك وأهلنا
 أن نشترك بجسدك المحيي ودمك المطهر بنقاوة القلب وصفاء
 النفس ونصعد لك المجد الى الابد

قد شاهد ربنا الآم بيعته وقت الامه وصلبه فهرق دمه
 الطاهر وبذل جسده تعزية لها وعزى بذاته القدوسة نفوس

تصير مثل الهِ بأكلا ثمرة عدن واذا كنت تعرّت من المجد
وأمنت أمّ الاموات . تعالي ايتها المرأة التي أطغيت كلي ثمرة
الابن التي هي جسده المقدس وتألهي كما اشتهيت بتلك الثمرة الكاذبة
اننا نمجد ونمدح لاهوتك السامي الذي حلّ خفية
على مائدتنا ومذبحنا لخلاصنا بواسطة جسدك ودمك الطاهر
ونطلب واعناقنا منكسة واجسادنا منحنية من اسرارك المقدسة
غفران الذنوب وترك العيوب بواسطة تناولنا النقي واشتراكنا
الوحي والشكر الذي يفوح منه رائحة اعمال التوبة الصالحة
ونصعد لك المجد الى الابد

المجد لك ايها السيد الصالح الذي احببتنا الى الغاية ونجيتنا
من الهلاك بدمك الطاهر ولم تعطنا ذهباً وفضة ولا درّة كريمة
بل اطعمتنا جسدك الاشهى من كل شيء * المجد لك ايها الاب
الحي الذي ارسل ابنه الحبيب من مساكنه العلوية وحلّ في
بشرتنا ووزع لنا جسده لمغفرة الذنوب والعيوب وينقدم
المؤمنون يتناولونه ويرثون الملكوت * حينما أعدّ اليهود الشوك
والمسامير والصليب لابن الذي جاء لخلاصهم واشفى اوجاعهم

البناؤون هو صار رأساً للزاوية . مبارك الذي ذبح نفسه
 لاجلكِ واعطاكِ جسده ما كلاً ودمه مشرباً روحياً غفراناً
 لكِ ولاولادكِ * طوباكِ ثم طوباكِ يا بيعة القدس المؤمنة
 لان العروس الذي خطبك جعل قدامك مرعى صالحاً ودسماً
 ومزج في عرسك شراباً لا يظلم شاربه ابداً فاقتربي كلي النار
 في الخبز واشربي الروح في الخمر لكي تتزيني بالنار والروح
 فتدخلين معه الخدر * يا للعجب العجائب الذي ينذهل به الملائكة
 والبشر أن عظيم الملائكة والبشر واله العلو والعمق حال على
 المائدة ويوزع بايدي الكهنة بالخبز والخمر سكيباً عن الاحياء
 والاموات * هذا هو السر الموجود فيه المسيح بجملته بنفسه
 وجسده الكريم ولاهوته السامي وقد انحدر اختيارياً وشوهد
 من خلائقه تحت شكل الخبز والخمر وأخذ من الترابين وصار
 بشراً من بشر لاجل خلاص البشر * طهروا قلوبكم ايها الخطاة
 ابناء آدم واقربوا بايمان الى جسد ودم الابن وانظروا داود بن
 يسى اذا أكل عند جوعه خبز مائدة الرب سبق فسئل عما اذا كان
 طاهراً مقدساً فليدن ويأكل خبز القدس * حواء اشتهت ان

المحتجب الذي خالصتنا بوحيدك المجد لك ايها الابن الذي اطعمتنا
جسدك ودمك المجد لك ايها الروح القدس الذي يرفُّ على
قرباننا ايها الثالوث الاقدس ترأف على شقاوتنا

✽ ترجمة صلاة الصبح ✽

اهلنا ايها الرب الاله ان نقرب من اسرارك المحيية بقلب
نادم وضمير نقي فننال منها المغفرة والتطهير بواسطة الصلاة النقية
والخدمة الوضعية ونرتكض ونفرح بهذا عيد تذكرك جسديك
ودمك مع رسلك القديسين الذين اكلوا شرك معك في العلية
الارضية ومعهم نصعد لك المجد في تلك العلية السماوية ولايك
المبارك ولروحك الكلي القداسة الان والى الابد

املأنا اللهم كل تماجيد نقيّة ومدائح وضعية وتراويل
ملائكية . واهلنا ان نمجّدك بنقاوة وقداسة ونمدحك في تذكرك
المملوءة قداسة والامجد من الجميع امك المباركة البتول مريم
قائلين تعظم نفسي الرب وتبتهج روحي بالاله محيي الى الابد
طوباك ايها البيعة لان صوت الابن يهتف فيك وهو
حصنك فلا تتزعزع اساساتك . لان الحجر الذي رذله

منتظرة مجيئك بواسطة هذا عطر البخورات التي تقرب لك في
 هذا عيد جسدك مقدس الانجاس ومطهر الأرجاس وداعي الحياة
 الروحية لمن يشترك به بالنقاوة والقداسة ونصعد لك المجد الى
 الابد امين

نحـ بمراحمك ايها الحنان من النار واللهبة المعدة لبني الشمال
 متناولي جسدك ودمك . قد أعطيت بيعتك دينارين لتفي
 بهما عن ذنوب بنينا وتشفي بهما مرضاها * انت يارب وعدت
 قائلاً كل من ياكل جسدي ويشرب دمي يثبت فيّ وانا فيه
 لهذا ارسلني الاب . كمل لنا وعدك ايها الابن الذي يشبه ابا
 واذا خرفينا جسدك ودمك قبلما نبلى في الفساد * قد جلس ربنا
 في العلية ومعه زمرة تلاميذه واخذ خبزاً بيديه وباركه وقدمه
 قائلاً هذا هو جسدي حقاً كل من ياكل منه يحيا به خذوا
 كلكم وكلوا من هذا الذي قدسته كلمتي * انت نعمتك قد
 قدمت لك البيعة لترضى عنها والبيعة قدمت لك الكهنوت تحيط
 به الملائكة والكهنوت قدم لك جسد ودم المسيح فيا لعظم
 الذبيحة التي تقدم عن الاحياء والاموات * المجد لك ايها الاب

داخلنا موهبتك نظيرهم واقبل منا هذا عطر البخورات التي
قدمناها امامك وايكن به راحة للموتى ورجاء وحفظ للاحياء
فنقوم نحن وامواتنا واباؤنا وعظماؤنا من عن يمينك ونرى
حنوك ونصعد لك المجد الى الابد

قد رأى اشعيا الرب جالساً على الكرسي يحيط به السروفون
السداسيو الاجنحة يسترون وجوههم من لحيه بجناحين وارجلهم
بجناحين و بجناحين يطيرون هذا نحو هذا يصرخون قدوس
قدوس قدوس وابناء آدم يشاهدونه على المائدة ويرونه تحت
شكلي الخبز والخمر *

ان الذي شاعده حزقيال على العجلة المتلوة المشدود اليها
الحيوانات الاسد والنسر والثور والانسان يحملونه بالعدة على
مناكبهم هو العليُّ العزيز ملك الملوك الحالُّ على منكب الهيكل
المجيد في البيعة يحمله الخبز والخمر والمائدة وايدي الكهنة
والشعوب طراً تسجد له

اجعل اللهم اجسادنا هياكل لسكنائك ونفوسنا مخادع
لاقامتك وافواهنا مقدسة لمجدك والبابنا بخوراً لرضاك وعقولنا

لانها هي بعينها كلمة ربنا التي قيلت في علية الاسرار . هذا هو
 السر المقدس الذي أكل من ربنا وتلاميذه في العلية المقدسة
 ودعي او خا ريس تيا لاننا بواسطته نلنا النعمة الالهية وقدمنا
 الشكر . هذا هو السر المقدس الذي بواسطته أفرز التلاميذ
 الودعاء بنو اليمين لانهم استأهلوه وفصلوا عن يهوذا الفاش ابن
 الشمال الذي لم يستحقه لاجل مكر قلبه . هذا هو السر المقدس
 الذي رسمه موسى بالخروف الذي ذبحه عند المساء وبه خُدمت
 العتيقات وزالت . والآن نحن الضعفاء والاثمة نتضرع اليك
 ايها المسيح الهنا لتؤهلنا الى الدنو من سر ك الهيي مثل تلاميذك
 السذج والبسيطين فننال بواسطته غيرة الايمان مثل سمعان الصفا
 ونتملي به من محبتك مثل يوحنا حبيبك ونعترّ به برجائك
 وحقك كتوما . ونستنير به بحكمته كسائر الرسل القديسين
 ولا يكون لشجبنا وعذابنا يوم الدين مثل يهوذا الدافع الذي دخله
 الشيطان بعد ان اخذ جسدك ودمك لكن أضفنا الى رسلك
 المختارين واتخذنا مع شهدائك النقيين واربطنا مع جميع القديسين
 الطاهرين الذين استحقوك وكمّل بنا نعمتك مثلهم وأجعل في

وصنع عيد تقديس الهيكل ثمانية ايام وقرَّب فيه محرقاتٍ تامة
 وجعل فيه قبة الزمان بين اصوات التهليل وهتاف الابواق ونحن
 الواهون والاثمة كيف نلج بك مقاصير البابنا المدنسة بالاثم .
 يا ليتنا نستحق هذا السر المقدس الذي جعله عظيم الاحبار
 والكهنة يسوع المسيح بين ايدي الكهنوت الذي نزعه من الشعب
 اليهودي الغاشم واعطاه للبيعة التي خطبها من الشعوب الخوارج
 تلك البيعة التي آمنت بتدبير مجيئه فسلمها هذا السر المقدس في
 تلك العلية الصهيونية حينما كسر جسده لتلاميذه قائلاً لهم
 هذا هو جسدي الذي يبذل عنكم هذا هو السر الذي اُتمه ربنا
 بذبحه ذاته واكمل جميع رسوم الرائين الذين تنبأوا عليه بالروح
 القدس وأعدَّ من التلاميذ الودعاء وقت اكل خروف الفصح
 فجاء اليه كل من اشترك به بنقاوة هذا هو السر المقدس الذي
 هو اقنوم الابن الذي قرَّب على مذبح الجلجلة خلاصاً للشعوب
 وسقوط وقيام كثيرين من اسرائيل . هذا هو السر المقدس
 الذي يذبح كل يوم في اربعة اقطار العالم وهو ذبيحة واحدة
 عجيبة . هذا هو السر المقدس الذي يُقدس تماماً بكلمة الكاهن

شرفه و قدس الكهنة سر جسده ودمه لمغفرة شعبه و خلاص
رعيته و قدس به المذبح والبيعة خطيته

انه يجب علينا الان ان نوّدي المجد والاكرام لك يا سيدنا
يسوع المسيح الذي تجسّمت من اجل خلاص جنسنا وجعلت
لنا جسدك ودمك المحيي في بيعتك وشيدتها على صخرة مسمان
الصفا رئيس الروساء وامرتنا ان ندنو اليك على جسر اسرارك
المقدسة فيكون لنا جسدك السري ما كلاً دائماً و حياة روحية
وننشج به حلة المجد الدائم . انت قلت لنا تعالوا اليّ ايها
المتعبون والمثقلون وانا اريحكم فيا لك من كلمة تعذب في آذان
الخطاة انت يا ربنا والهنا تدعو عبيدك المساكين والبائيسين
للاشتراك بجسدك الكلي المجد والقداسة فكيف نحن الضعفاء
نقدر ان ندنو اليك هوذا السماوات وسما السماوات تضيق
عنك . فان كان عبدك موسى صنع قبة الزمان من خشب غير
منحَر وزينها بالذهب الابريز وجعل فيها لوحى الناموس فنحن
الخليقة الواهنة كيف نجسر فندنو اليك يا اله الجميع . سليمان
بجر الحكمة شاد الهيكل العظيم في سبع سنين تجلة لاسمك المجيد

الذي كان يظلمها وقام المذبح الذي قدسه سيد موسى بجسده
ودمه الموضوعين عليه وانا اعلم ان ما يعملُه العبد لا يعدل ما
يعمله السيد * موسى نَحَتَ كرويين وجعلهما عَلَى طرفي المائدة
وسيد موسى اقام الكرويين والسروفين عَلَى المذبح حيثما جسده
فيا ايها العقلاء اجيبونا ايُّ اكرم الحقُّ ام الشبه * موسى النبي
جعل اجنحة الكرويين عَلَى المائدة من هنا ومن هنا وسيد موسى
جعل روساء النارين اسفل مذبحه بالخوف والرعدة يسجدون
لجسده ودمه هاتفين لك ينبغي السجود * اني اعجب اذ ارى
عظيم الاحبار يدخل القدس مرة واحدة في السنة ونحن كل يوم
ندخل القدس وناكل جسد ودم ابن الله فالمجد لك عَلَى نعمتك
وحبك لجنسنا * لقد انكسر سيف الكروب الذي كان يمنع آدم
وبنيه من شجرة الحياة فمدَّ آدم المشجوب يده واكل من تلك
الثمرة وعاش وطهر فالشجرة رسم المائدة والثمره هي السرُّ والسيف
هو الخطية

لنرفعنَّ التسبيح والمجد والاكرام لذلك المخلص الذي تقدم
الانبياء فصوروا مجيئه ورسم الصديقون خلاصه وابان القديسون

✽ ترجمة صلاة الستار ✽

يا سيد الاسرار الذي كمل اسرار الانبياء وجلا أسرار
الحياة للرسول وسلم مثال تواضعه للتلاميذ اهلنا للاشتراك
باسرارك المحيية ووشحنا بمطارف الاعمال الصالحة والحسنة
والبسنا اثار الاتضاع الذي يرقينا الى العلو الذي لا ينخفض
لنمجدك ايها الغير المائت ونمجد اباك الخ

يا عظيم الاحبار السماوي الذي مات عن خطايانا ايها
الذبيحة المقدسة الذي نظف بمنحته صديد جراحاتنا . انت ايها
المسيح غني والدك منك وبك تجابسؤولنا وتغفر ذنوبنا وتحفظ
نفوسنا ونستحق مراحمك في يوم ظهورك المجيد ونصعد لك المجد
الى الابد

ايها الرب ربنا الذي وضع بيعته في الارض على المثال
الذي ظهر لموسى وجعل فيها مائدة الحياة وبسط عليها الخبز
والخمر لكمال سره واحاط بها القوات يصرخون قدامه قدوس
قدوس * لقد انقلبت المائدة التي صنعها موسى وزال الكروب

المجد في يوم عيد جسدك ودمك * انا عروسك وخطيبتك وقد
 مهرتني بجسدك ودمك وبولس بناءً بنائي قد كتب نقدي في
 بشارته قال سيدنا لتلاميذه من يا كل جسدي ويشرب دمي
 يثبت فيّ وانا فيه

لقد تاق الانبياء والابرار الى هذا السر الحال الان في
 البيعة لاجل تطهير الشعوب المخلصة . موسى وهرون قد صوروا
 هذا السر وخدامه ممثلين جلياً بذبائحهما اسرار سيدهما * نوح
 وابراهيم وملكى صادق وشيث وانوش قد صوروا لنا سر جسد
 ودم ابن الله فتسلسل هذا السر من الاولين حتى بلغ اليانا نحن
 الخطاة الغير المستحقين * وهوذا هذا السريوزع من حقارتنا على
 المائدة وهو عجب لا يفحص عنه لانه خفي عنا . يا مخلص الجميع
 الذي اختارنا لنكون خدمة اسرارهِ وبغير خوف نزيج جسده
 ودمه لبيعته * اقبل اللهم صلواتنا وطلباتنا وكن سور المراحم
 لجميع ابناء البيعة . ارحمنا يا ابن الله لاجل جسدك ودمك الحي
 الذي نتناوله بامانة

ان السر المحجوب عن الناربيين ولا يعلمون اين محله هو
 حال خفية على المائدة في بيعة قدس الاقداس كما في عرش
 بلوري ويشاهد بالخر والحبز مكسوراً بايدي الكهنة لغفران
 الخطايا والذنوب تخدمه الملائكة والكروبون المتشحون بالنار
 والسروفون اللابسون البروق يسجدون امامه هاتفين قدوس قدوس
 قدوس انت يا سيد العلو والعمق ونحن نصرخ معهم المجد لك
 ايها السيد الصالح الذي صرت ذبيحة لخلاصنا وخلصتنا بجسدك
 ودمك

يا كاشف الاسرار للانبياء الذي كشف لرساله السر وعلمهم
 ان قد كملت الامثال والصور الناموسية والجمالان والذبائح التي
 كان يمارسها اللاويون اكشف اللهم لنا ايضاً عن اسرارك المقدسة
 واهلنا ان نحفظ شرائعك وحررنا من مثال الانسان العتيق
 المنفسد بشهوات الغواية والبسنان الانسان الجديد الذي ينجد
 بروحك الحي والمقدس لنمجدك جديداً في ملكوتك بدون فتور
 مع ابيك وروحك القدوس الى الابد

عظمي يارب ثم عظمي قالت البيعة للمسيح ووشخي حلة

العتيقة وصار كل شيء جديداً وهكذا اصنعوا انتم لذكري فيا
 له من سرٍّ عجيب حي ومحيي ويا له من حمل حمل خطية العالم
 وصار لنا به الخلاص ويا له من فصيح عظيم أبهج الشعوب بقتله
 ويا له من ذبيحة ذبح ذاته واعلمها مذبوحة باختياره كالخروف
 الذبيح من الذابحين عظيم هو السر من المفرزين له عجيب شأنه
 من عارفيه قد قبلت الكنيسة تسليمه وتناوله جمع الشعوب
 بالامانة فهو لا يزال حافظاً له محفوظاً منه من كل فعل مضاد
 لانه يتناول سرّ جسد الحي ولا يشكك ويشرب الكأس المحيي
 ولا يفتش فلتحفظ بيعتك يارب بترك المقدس من حسد
 الشيطان وتنعتق بصليبك من شبهة التلميذ الغاش وتستغني
 بنعمتك وبتعليم اسرارك كيوحنا الذي اتكأ على صدرك في
 العشاء السري ولتحرص على معرفة كلماتك كسمعان الذي تعلم
 بقوله من هو الذي يسلمك غشاً وثنتي من كل دنس كحزب
 التلاميذ القديسين المحبوبين وثقتني التواضع والاتفاق والحب
 والبشاشة وتفرح وتسرّ معك جديداً في ملكوتك السماوي
 وتصعد لك المجد الى الابد

انا نمجذك ايها المسيح الهنا سيد الاسرار الذي قيل عنك
 من الانبياء سرأ وشوهدت من الملعزين مثلاً وبرهن عنك من
 المتبصرين ظاهراً . انت الذي انتظر ابراهيم يومك لي شاهده
 وحين شاهده فرح لما أعلن له ظهورك على رأس الجبل في ذلك
 الحروف الذي ذبح عن اسحق وفداه من السكين وصار ايضاً
 معروفاً من موسى بالحمل الذي نُحر مساءً وأُعطى به ابكار
 الاسرائيليين الخلاص . أنت حمل الله الذي حملت بصليبك
 خطية العالم فلما أكلت الحروف الناموسي مع تلاميذك وكملت
 ذلك الفصح السري معهم اخبرتهم بأن الرسم قد تم والظل قد
 اكتمل والآن قلت يجب ان يعلن سري لي ولخواصي ذلك
 السر المعان فاخذت خبزاً بيديك المقدستين وباركت وقدمت
 ثم كسرت واعطيت الرسل بني اسرارك قائلاً : هذا هو جسدي
 الذي يكسر عن كثيرين ويعطى عوضاً عن خطايا العالم ثم
 مزجت كأساً من الخمر والماء واسقيتهم قائلاً : هذه هي كأس
 العهد الجديد بدمي خذوا فاشربوا منها كلكم ولا تشكوا لاني
 انا ذبحت ذاتي واقدس نفسي لاجلكم فمن الان جازت الامور

الذي ذبح ذاته وهرق دمه لاجل الخطاة . هذا هو الخبز الذي
 نزل من السماء ويطهر من يأكله . هذا هو المن قوت الشعب
 واكل البشر خبز الملائكة . هذا هو النور والنار الدائمة الانقاد
 في بيت القدس . هذا هو السيف ذو الحدين الذي يفصل
 الابرار من الاشرار . هذا هو المسكن الذي قطنه سيد السماء
 والارض . هذا هو الجسد الذي عُلّقَ عَلَى الخشبة وخلص بدمه
 العالم كله . هذا هو الحلية التي ازدهرت بها العتيقات والجديدات
 هذا هو الصوت الجهير والجرة التي وُضع ضمنها مشعال النور .
 هذا هو السر المكنون فيه الاب والابن والروح القدس . هذا
 هو الشمس الذي وقف في الوسط وهدم بشعاعه سور الاثم .
 هذا هو العجب الذي ادهش الملائكة فمجدوا اسمه اذ لم يعرفوه
 لنرفعن التسبيح والمجد والاكرام لذلك السرمدي الخفي
 والغير الموصوف الذي ظهر متأنساً وبشر به في العالم واعتقد به
 من الخلائق وقبل من الامم ووصف من تلاميذه وأعلن من رسله
 واما نحن بني اسرار امانته فنشكره ونسبحه ونسجد له في هذا
 الوقت والى الابد

دمك الحيّ فهبنا نعمتك ايها الخائف حسب وعدك * هلم
يا آدم الذي سقط بمشورة الحية وحواء هلمّ اصعد الى صليب
سيدك وضع فمك على جنبه وامتنص منه انت واولادك مياه
الحياة الروحية وأرو ظمأك من ينبوع الغفران * لا تخرجني اللهم
من وليمتك الى الظلمة البرانية كما اخرجت ذاك الرجل المدنس
اللابس اسماً ولا تمنع جسدك ودمك عن النفس التي توشحتك
لاني ندمت معترفاً بانك راحم الخطاة * هذا هو الحمل الذي
ذبحه موسى بين المسائين كما أمر . هذا هو بكر اللاهوت الذي
صار بكر الناسوت . هذا الذي اكمل رسم الجهرة فتعال اشعيا
تطهر به . هذا الحمل المربوط بالشجرة وقد نجى اسحق . هذا
هو الهيكل المهدقة به الملائكة صارخين قدوس قدوس . هذا
هو الرجاء الذي يرجو ابناء آدم أن يتخلصوا به . هذا هو
السلح الذي تدجج به الابرار وهزموا قوات الشرير . هذا
هو العصا التي اجترح بها موسى القوى والمعجائب . هذا هو
الجبيل الذي ثوى عليه سيد الملائكة والبشر . هذا هو البحر
الذي نجى الشعب الاسرائيلي من المصريين . هذا هو الكاهن

من تابوت وابدتهم من الشعب * احذروا ايها الكهنة ان
تخدموا بيد مدنسة فتقربون السرّ المحرق النور بين فانه مكتوب
ان ذاك الرجل الذي مسّ تابوت الرب سقط ميتاً امام الجمع
فخاف الكهنة والشعب * ويل لمن يتناول بالغش جسد ودم
المسيح فيشجب لجسارته مثل يهوذا الغاش الذي دخل فيه
الشيطان بعد ان تناول سرّ سيده وهكذا يسلم نفسه بين يدي
الاركون * ان داود الملك والنبي الذي كنيّ قلب الرب رقص
فرحاً امام تابوت العليّ فيجب ان يرقص القلب الذي ولجّه
سيدّ قبة الزمان وينشد بحمد العليّ الذي تستر بجسد آدم * قد
انحدر العليّ على طور سيدنا بالغمام والضباب وبصعقات الابواق
فدخل الجبل كله والان قد حلّ على جبل القلب التي بواسطة
الامرار والنعمة الالهية * لا تعجبوا ايها الاحباء من ارتكاض
القلب الوطمان وحبيبه قائم كملك على عرشه الذي هو القلب
الحميّ المزين كمقصورة ولهذا طارت البشري بان الزائر هو
ابن الله * انا نوّمن حقاً بكلماتك ان من يأكل جسدي
ويشرب دمي فيه الحياة الابدية ونحن قد اكلنا جسدك وشربنا

ملائكة منه ويضيقان عنه * اصوات المجد والشكر تصعد لبكر
 العلي وترتكض البيعة وتعتظم على جماعة الاسرائيليين لانه
 بذبح اقنومه ابطال ذبائح بني اسرائيل واضعاً في البيعة جسده
 المقدس مانحاً ايها دمه المطهر لمغفرة الذنوب وترك العيوب فہلم
 ايها الخطاة واشتركوا وتنقوا بالروح والنار الالكية * امنع اللهم
 بنعمتك الجنة التي لا تذوي والمائدة التي لا تزول والافراح
 التي لا تحول للاحياء والاموات المؤمنين الذين اخذك بافواههم
 زاد البركات وعربون الخيرات فيصعدون لك المجد مع جموع
 واجواق الشرفاء الى الابد * لقد سمعت بولس يهتف من يأخذ
 اسرار الابن بلا استيهال يشجب امام منبر الديان فشماني الخوف
 وارتعبت لاني آخذها يومياً وانا غير اهل للدنو اليها * خف
 وأرتعب ايها الخطايء من تلك النار الالكية التي يهلع منها الملائكة
 ولا يستطيعون ان يحدقوا بها * اخض باعتراف كامل نفسك
 وضميرك وحواسك ثم كل واشرب من جسد الابن ودمه *
 طهروا ايها الاخوة قلوبكم من الحسد والحقد وتناولوا اسرار الله
 بنفس زهية وضية فان الذين قدموا لله ناراً غريبة خرجت نار

لانه نكلد سلطان الاسرار في وقت الاسرار من سيد الاسرار .
 وقد رأيت في العشاء اخذ خبزاً وكسرو مزج الكاس قائلاً لرسله
 اصنعوا هذا لذكري حتى آتي الى الديونة * ألا استرح ياهرون
 من عملك وانقطع عن ذبح حيواناتك لان هيكلك اقفر وخرب
 وقيافا شقّ ثوبك فتلاشي سلطان كهنوتك وحبريتك من آل
 اسرائيل ونهضت جوقة سمعان فاستولت على الكهنوت وأسلم
 بيديها جسد ابن الله وكرمت به بيعة القدس والمذبح عوض
 جماعة الاسرائيليين * انا خبز الحياة من يدنو مني لا يجوع ومن
 يؤمن بي هنا لا يظلم الى الابد قال يسوع ذلك لليهود اذ قالوا
 له ان اباؤنا اكلوا المنّ في البرية كما هو مكتوب وتكرّموا من
 الرب ولم يعلم اولئك الملاعين ان ذلك المنّ هو رسم جسده .
 اما نحن المؤمنون فقد آمنّا على اسرارهِ التي في بيعته * حيثما
 يذبح جسد ابن الله ودمه لا يستطيع الشرير ان يؤذي آخذي
 هذه النعمة لان سرّ وفي النار والروح قائمون وقوفاً لا كرام
 مجده وملائكة العلاء تحديق به من كل جهة وجميعهم يهتفون له
 قدوس قدوس قدوس في السماء والارض من العلو والعمق

امامه الملائكة والنوريون يهتفون مبارك العلي الذي تواضع
 ولبس جسداً لاجل خلاص آدم * اعطنا اللهم دموعاً نغسل بها
 الادلناس واخلق فينا قلباً نقياً وضميراً صافياً قوياً واومض فينا
 مصباح الرجاء والايمان والحب الصادق لندنو فناخذ ونتطهر
 من اسرارك الالهية وليكن اللهم جسدك ودمك عربون الحياة
 الجديدة الدائمة والاشتراك بالروح القدس * اللهم الكثير المراحم
 والحنان قد حسن لك ان تجسد لاجلنا وسقت كالحمل للذبح
 ومثل النعجة الى امام الجزار . وقد تقدم فابان عن ذبحك اشعيا
 لما شاهدك ايها الاله بعين النبوة ونحن المؤمنون قد رأيناك بالايمان
 تقرب بالخبز والخمر على المائدة بايدي الكهنة الانقياء *

روح ايها السروف الناري وكسر كلبتانك الحادة واطفىء
 جمرتك المشتعلة ولا تمس الشفاه النجسة لاني قد شاهدت جسد
 الابن بين يدي الكاهن الترابي يطهر انفس واجساد الترابيين
 اكثر من نار ونور جمرتك . ان من لا تقدر الملائكة ان تنظر
 اليه يلتذ به ابناؤ البشر بافواههم * ان درجة الكهنوت اسمى
 من درجات السروفين وسلطاناه اعلى وارفع من سلطان الملك

ترجمت

صلاة عيد القربان الاقدس

الذي يحتفل به في الخميس الثاني بعد عيد العنصرة

« ترجمته صلاة المساء »

اهلنا ايها الرب الاله للفرح الروحي والابتهاج الالهي
وامنحنا فكراً نقياً يكمل ارادتك . وحيئنا لنكمل عيد جسدك
ودمك بالقداسة وان نلذ بك ايها الحمل النقي الغير المدنس ومع
الذين آمنوا بلاهوتك واعترفوا بناسوتك نصعد لك المجد *
اعدنا اللهم وهيئنا بالنقاوة والقداسة لنستحق ان ندنو من خدمة
اسرار جسدك ودمك المطهر المجيدة والمقدسة التي كلمتها لخلاصنا
واهلنا ايضاً ان نلذ بالمائدة السرية ومع الرسل لتلاميذك نصعد
لك المجد * هلم ايها الاخوة نخني رؤوسنا امام السر المحي سر
جسد المسيح ودمه المقدس الذي سلمه لتلاميذه بذلك العشاء
السري وبلغ الينا متسلسلاً وها هو موضوع على مائدة الحياة

وشي والمحفظة في خزانة الكنيسة واحدة ما عدا الحسابات
والعطورة في الاولى سريانية وفي الثانية عربية فقط وقد قابلنا
نسخكم مع هذه ايضا فلم نجد بينهما فرقا ابداً بخلاف الصلوة
الموضوعة من القس عبد المسيح لبيان فالفرق بين الاثنين كلي .
هذا وان السيد فرحات وضع لصلاة القربان = المساء
والستار ومطلع القومة الاولى مع القومة الرابعة كاملة من الليل
وصلاة الصبح سبعة الحان لا غير . اما القس عبد المسيح فقد
وضع = المساء والستار والليل اربع قومات والصبح سبعة الحان
والساعة الثالثة فلهذا اقتضى افادتكم . وفيما نوئل صلوة انبائكم
السارة نكرر بخالص الوجد اهداء منح البركة الالهية طال كريم
وجودكم من حلب في ١٤ ايار سنة ١٩١٤

الداعي لحضرتكم

ميخائيل اخرس

مطران حلب

مكان

الختم

مطرائية الموارنة بحلب

حضرة الجليل الفاضل المنسيور بطرس حبيقة الكلي الاحترام

بعد اهداء منح البركة الالهية مقرونة بخالص الوجد
والدعاء . لقد تناولنا كتابكم رقم ٨ ايار ومعه النسخ المطبوعة
من صلوات المساء والستار والصبح فاعزنا الى حضرة ولدنا
الاب جبرائيل سبع ان يقابلها على الصلاة التي ألفها السيد
فرحات فقابلها ووجدها منطبقة عليها لفظاً ومعنى مما يدل دلالة
لا تردُّ انها من اوضاع ذلك النابغة الشهير . الا بعض الفاظ
في الايات الاول والثاني والثالث من لحن المساء الاول فهي
مختلفة لكنها بمعنى واحد . وتختلف النسخ التي قدمتموها لنا عن
التي في خزانة كنيسةنا للسيد فرحات بان الحسايات والعطورة
في تلك سر يانية فقط وفي هذه عربية . ثم ان في خزانة مكتبة
الطائفة عندنا نسخة اخرى لصلاة القربان تأليف هذا العلامة
الكبير مثبتة من البطريرك يعقوب عواد في ٢٩ ت ٢ سنة ١٧٠٧

فصل

في اثبات ان هذه الصلوات المنشورة بالطبع في هذا الكتاب هي تأليف

المطران جرمانوس فرحات

بعد البحث المدقق عرفنا ان القس عبد المسيح لبيان الحلبي
الماروني الطقسي الشهير وضع ايضاً صلاة تعرف بصلاة القربان
المقدس كما ذكرنا في كلمتنا عن الشمس وتان المطران جرمانوس
فرحات سبقه وألف صلاة لعيد القربان ايضاً فدفعا للشبهات
ارسلنا نسخة مطبوعة من هذه الصلاة لسيادة اخبر العلامة
المفضال المطران ميخائيل اخرس رئيس اساقفة حلب الماروني
لتقابل على النسخ الخطية الموجودة عنده في خزانة كتب مطرانية
حلب المارونية فتنازل سيادته ايده الله بان عهد بذلك الى كاتب
اسراره الذي هو من تلامذة احدنا القدماء حضرة الفاضل العالم
الاب جبرائيل سبع واتحفنا سيادته برقيم كريم تثبته بمزيد
الشكر والامتنان لسيادته لانه الكلام الفصل في ان هذه الصلاة
هي للسيد فرحات وهذا هو بنص الشائق :

مار ابا س بطرس الحريك السامي الاجلال ليرى فيها رايه
 هذا ما رأينا ان نشير اليه في كلمتنا هذه عملاً بما قيل ما
 لا يدرك كله لا يترك جله وعسى ان يفسح لنا ان نضع كلمة
 اطول في ما تحتوي كل من صلوات الشمسيت خدمة للعلم ونصرة
 للآداب . ومن شاء زيادة ايضاح عليه بمراجعة ما نشرناه بهذا
 الشأن في كتابينا : شهادات الكنيسة المارونية في عقيدة الحبل
 بلا دنس وفي سرا الاو خا ريسيتيا :

١٩ صلاة الاحد الاول من الصوم اصلح عبارتها ايضاً والحان
الستار من نظمهِ^(١) ٢٠ صلاة القديس افرام السرياني للعلامة
البطريك يوسف اسطفان « ١٧٩٣ » ٢١ صلاة لبتولة ماله
ايضاً ٢٢ صلاة القديسين يعقوب وليمينائوس له ايضاً
٢٣ صلاة القديس يوحنا مارون للعلامة المطران يوسف
اسطفان « ١٨٢٣ » غيران المدرج الذي في اخرها هو لعمه
البطريك يوسف المشار اليه ٢٤ صلاة ٣٥٠١ شهيداً من
رهبان مار مارون له ايضاً ٢٥ صلاة القديس قبريانوس
والقديسة يوستينا الشهيدين للاب الفاضل ميخائيل التنوري
الراهب اللبناني الذي لم يزل حياً ٢٦ صلاة المساء لسيدة
لبنان لمعرب هذا الكتاب وقد قدّمها لغبطة السيد البطريك

(١) قد اخذنا الافادات المذكورة عن هذه الصلوات تأليف العلامة
المذكور القس عبد المسيح عن مقالة للاب الفاضل والعالم العامل المدقق
القس جرجس منش الحلبي الماروني الذي جاد علينا بكثير من الافادات
عما نحن فيه فنشكر لخصرته من صميم الفؤاد الشكر الحميم سائلين له من
المولى المنان حسن المكافأة وحفظ الحياة دهرأ طويلاً نصرةً للآداب .
قلت وقد جعل اهل البحث التسجيع في مؤلفات هذا العلامة علامةً
فارقةً عن مؤلفات غيره .

سنة ١٧٣٩ فعرفت في حلب (بصلاة القربان) وكان بعض الاساقفة يتاوها في عيد القربان الاقدس ، وتحوي المساء والستار والليل كاملةً والصبح والثالثة ١٤ صلاة الستار لمعترف ما له ايضاً (اما المساء والصبح فمن نظم القس الفاضل عطا الله زنده الحلبي) ١٥ صلاة لرسول ما له ايضاً ١٦ صلاة مار الياس النبي له ايضاً ١٧ صلوات سبباً استعداد الميلاد (مساء وستار فقط كما وجدناها في ديرنا مار انطونيوس النبع) له ايضاً ١٨ صلاة مار ميخائيل وجبرائيل اصالح عبارتهما و اضاف اليها بعض صلوات من صلاة شرف مريم العذراء ^(١)

(١) وقفت من مدة في ديرنا مار ميخائيل بنائيل على صلاة مار ميخائيل وجبرائيل تحوي المساء والستار والقومة الاخيرة من الليل والصبح انتهت كتابتها بقلم (بطرس) ٩ اذار سنة ١٦٠١ وقد وضع لها علامات الترفيق والتفخيم جاء في آخرها بالسريانية ما ترجمته : كتبت هذه الاسطر (الجديدة ؟) بيدي انسان حقير وخاطي بين البشر بطرس . . . ثم بالعربي : انا عبدكم بطرس اذكروني بصلواتكم الله بذكركم . ومحرر في اخر الكتاب خبراً عجوبة مار ميخائيل . ولا نعلم من هو بطرس هذا . ولا نعرف ما اصلح من هذه الصلاة العلامة القس عبد المسيح المذكور وما اضاف اليها فنستفيد من ذلك

طلبها منا الموسيولون كليزية من محري مجلة المشرق المسيحي
 فارسلناها له ونشرها مطبوعة في المجلة المذكورة وفي مجموعته في
 ترجمة هذه القديسة ٢ صلاة عيد القربان الاقدس التي
 نشرناها في هذا الكتاب للعلامة المطران جرمانوس فرحات
 « ١٧٣٢ » الفها وهو راهب في لبنان واثبتها المثلث الرحمت
 البطريك يعقوب عواد في ٢٩ ت ٢ سنة ١٧٠٧ تحوي المساء
 والستار ومطلع القومة الاولى والقومة الرابعة كاملة من الليل
 وصلاة الصبح ٣ صلاة القديسين بطرس وبولس له ايضاً
 ٤ صلاة احد الوردية للعلامة القس عبد المسيح لبيان الحلبي
 « ١٧٤٢ » ٥ صلاة جميع القديسين له ايضاً ٦ صلاة
 مار جاورجيوس له ايضاً ٧ صلاة الاحد الاول بعد العنصرة
 له ايضاً ٨ صلاة الثالث الاقدس له ايضاً ٩ صلاة
 الاحد الجديد ومار توما له ايضاً ١٠ صلاة الحبل بلا
 دنس له ايضاً ١١ صلاة شرف مريم العذراء له ايضاً
 ١٢ صلاة مار مارون ابي طائفنا المارونية له ايضاً ١٣ صلاة
 الاحد الذي بين ثمانية ايام عيد القربان الاقدس له ايضاً وضعها

جزى الله المحسنين احساناً

« ملخص بتصريف عن (المستطرفات) للعلامة القس

جرجس منش الحلبي الماروني »

« في كتاب التشمشت ومؤلفيه »

التشمشت كلمة سريانية معناها الخدمة وهو كتاب ضخم

من كتب كنيسة المارونية الطقسية يحوي على كثير من

الصلوات المخصصة ببعض اعياد القديسين وهذا الكتاب لم يطبع

الى اليوم . والنسخ المنتشرة في طائفتنا يضم بعضها اكثر من

بعض . وقد عرفنا منها سبعة وخمسين صلاة منها ما ينطوي على

صلاتي المساء والستار ومنها عليهما وعلى الصبح كاملة وقليل

من النسخ يضم صلاة الليل او قومة او قومتين منها وصلاة

الثالثة . واكثرها رشيقة المباني دقيقة المعاني

اما الصلوات التي نعرف مؤلفيها فهي ا صلاة

القديسة مارينا راهبة دير قنوبين مقرر بطاركة طائفتنا القديم

للعلامة الكبير البطريرك اسطفانوس الدويهي « ١٧٠٤ » وقد

مما نشره لأول مرة في كتابنا هذا حيث يرى انه قد أوري
زند الفصاحة والبيان في مديح هذا السر الاقدس مما يشف عن
قلب ذاب غراماً وهياماً في محبة الاله المكنون في هذا السر
العجيب . ومن مثل المير الذي ينشد عند مناولة الشعب
القر بان المقدس الموعب اسمي العواطف وارق الشواعر واقدس
العبادة لهذا السر السامي الجلال . ومما قال في مديح العذراء
مشيراً الى برأتها من الخطية الاصلية

ممت يا بتولة في العذارى على كل الانام على وفقت
خلقت درة لا عيب فيها كانبك مثلاً شئت خلقت
وكفى بهذا برهاناً على ما تقدم

هذا ولم يزل المترجم رحمه الله عاكفاً على خدمة الدين
والعلم والفضيلة بالتعبد والتأليف والارشاد حتى دعاه داعي ربه
فغربت شمس حياته السعيدة عند غروب شمس اليوم العاشر
من تموز سنة ١٧٣٢ وله من العمر احدى وستون سنة وثمانية
اشهر وهي السنة السابعة والثلاثون لرهبانيتها والخامسة والثلاثون
لقسوسيتها والسابعة لاسقفيته فلا برج موهوباً رحمة ورضواناً ما

كالطاعة والعفة والفقر والتواضع وما شا كل ذلك

وسنة ١٧٢٥ رقااه البطريك يعقوب عواد الى درجة

الاسقفية على مدينة حلب وجلاه باسم جرمانوس رغماً عما اتاه
من الاعذار والتمنع وذلك لما عهد به من المقدرة والجدارة بهذا
المقام الخطير فصرف المترجم حيثئذ عنايته للاهتمام بكل ما من
شأنه ان يعود على البشر بالخير والفلاح في الدين والدنيا حتى ان
كل من يطالع على طوايا حياته لا يتمالك ان يحله محل جهابذة
العلم والفضل من الطبقة الاولى

اما صفاته فعديدة ٠٠٠ واما فضائله فجليلة فريدة ٠٠٠

واما مؤلفاته فقد بلغت ما ينوف على ١٠٤ عدداً ما بين مختصر
ومعرب ومصحح ومؤلف ٠٠٠ فاكرم به رجلاً عالماً عاملاً
فاضلاً زاهداً قانتاً اسقفاً كاملاً وقد ضن الزمان بمثله قروناً

ومما يجب الانتباه اليه والاعجاب به والثناء عليه هو ان
هذا النابغة كان من اشد الناس تمسكاً باهداب النقوى والتعبد
بنوع خاص لسرّ القربان الاقدس والسيدة العذراء عليها السلام
كما يتجلى لمن يطالع ما كتبه هذا الفهامة في هذا الموضوع الجليل

مال كل الميل الى ترك العالم واختيار العيشة الرهبانية ووافقه
على رأيه عدة انفار واما والداه فلم يحولا بينه وبين مشيئة داعيه
القدوسة في اختيار هذه الدعوة لاعتبارهما انها نعمة من الله
واما اترابه الذين كان قد كاشفهم بقصده الرهبانية فقد تقدمه
منهم ثلاثة وهم عبد الله بن ميخائيل قرأ ألي وجبرائيل بن توما
الحواء ويوسف بن البتن الى دير قنوبين في جبل لبنان المبارك
لدى السعيد الذكر والطيب العين والاثر العلامة الشهير
البطيريك اسطفانوس الدويهي الذي اعطاهم دير القديسة مورا
وهناك انشأوا رهبانيتهم تحت لواء القديس انطونيوس الكبير
وقد لحق بهم صاحب الترجمة وتزيًا بزيهم الملكي في اواخر
سنة ١٦٩٥ فانقطع الى ممارسة كل الرياضات الرهبانية التي
اهلته الى مقام الكهنوت السامي ومنصب الرئاسة العامة على
رهبانيته من سنة ١٧١٦ الى ١٧٢٤ وقد سأله رهبانيته حين
ذاك ان يضع لها قانوناً يكفل لها كيانها الادبي من الاخلال
والانفراط (فوضعه بالاشتراك مع بعض اصحابه) في اواخر عام
١٦٩٧ فجاء ينطوي على خمسة عشر باباً في مواضع مختلفة

انصرف الى التبحر في العلوم العالية كالمنطق واللاهوت والفلسفة والطبيعات والتاريخ الخ فنبغ في كلها

ومما يجب ان لا يذهل عنه هو ان المترجم لم يكن له ولع ولا لذة الا في المطالعة والتحصيل لانه كان يعتبر العلم حقاً والجهل اثماً على حدّ قوله :

العلم كالحق موجودين من ازل والجهل كالاتم موصوفين بالعدم
واما اساتذته فكانوا معجبين به كل الاعجاب حتى قال فيه
الشيخ اذ سئل من أنجب تلاميذك ؟ فقال : العلم خلية غسل
فكل من تلاميذي اشتهر منها شيئاً واما تلميذي جبريل فاشتهر
ما فيها جميعه ولا عجب في ذلك لانه من الروايات المسنيفة انه
كان في ذاكرة جبريل نسخة مشروحة لحوادث التوراة وايام
العرب وانسابهم وامثالهم واشعارهم وكتاباً جامعاً لخبار الامم
وجميع ما يتعلق ببيعة الله الى غير ذلك من الشؤون الحرة
بالحفظ والاستظهار . ولما بلغ العشرين من عمره بدأ يستحقر
الدنيا وما فيها ويعكف على القنوت والتعبد ومطالعة الكتب
الدينية ومزاولة الكنائس والاخويات وفي الثالثة والعشرين

✽ ترجمة المؤلف ✽

ولد المثلث الرحمت المطران جرمانوس فرحات في مدينة حلب الشهباء في ٢٠ من تشرين الآخر عام ١٦٧٠ من ارومة طيبة وبنى نسبه الى الاسر المارونية اللبنانية الشهيرة كالسماعنة واسرة عواد وشدياق

فسر والداه به اي سرور وجلوه باسم جبريل بشير العذراء تيمناً وتبركاً وتفاولاً بما سيكون منه في الاستقبال وقاما بتربيته احسن قيام ولما بلغ السابعة من عمره جعلوه في الكتاب الماروني يتلقى مبادئ العربية والسريانية

فلما شب على هذا المنوال توفر في مقببل الفتوة على التخرج في فنون الآداب والمعارف وفي الثانية عشرة من عمره درس مبادئ الايطالية واللاتينية على العلامة الخوري بطرس التولاوي وفي الرابعة عشرة درس صرف العربية ونحوها على الشيخ سليمان النحوي الشهير وفي السادسة عشرة انكب على تحصيل علوم العرب كالمعاني والبيان والبديع والعروض الخ وفي الثامنة عشرة

ليسهل لحضرات المستشرقين الوقوف عليها فهي من اسمى وابلاغ
ما كتب في اثبات وجود المسيح حقيقةً بجسده ودمه في سرِّ
الاولخار يستيا ومن طالع موجزها فقد طالع مجمل ما جاء في
عهدي الكتاب المقدس القديم والحديث وما كتبه الالباء
القديسون وملافة البيعة والعلماء اللاهوتيون العظام في اثبات
هذه العقيدة

فأعظم بقدر هذا الكتاب الذي لم نرَ أجمل منه تحفةً
والطف مقدمة نرفعها الى غبطة ايينا صاحب اليوبيل الكلي
الطوبى الكاهن الحقيقي ولجنة المجمع القرباني الخامس والعشرين
في لورد ضارعين الى الحق سبحانه ان يجعله مرقاةً تدرج به
النفوس في مراقي التقوى والعبادة ومدعاة لتوحيد الرعية تحت
لواء راعٍ واحد وتأيداً للمؤمنين في هذا سرِّ المحبة المقدس مما
يستنزل علينا فيض نعمه تعالى وآلائه السموية امين

الخوري البرديوط بطرس حبيقة

رئيس مدرسة القديس بطرس

بسكنتا (لبنان)

وسائر الكيوسها واعيانها وشعبها يحتفلون هذه السنة ١٩١٤
 لغبطة ايننا الملمان « مسار الياس بطرس الحويك » البطريرك
 الانطاكي بيوييله الاسقفي الفضي شئنا ان ثبت شعائرنا الدينية
 البنوية لمقامه السامي إقراراً بفضل النامي علينا وعلى الامة
 والدين والوطن . وان ننشر الاصل السرياني مطبوعاً مع ترجمته
 العربية والفرنساوية « صلوات المساء الستار والصبح » التي
 الفها العلامة النابغة المطران جرمانوس فرحات رئيس اساقفة
 حلب الماروني (١٦٧٠ - ١٧٣٢) « لعيد القربان المقدس »
 احتفاءً بهذا اليوبيل والعيد الوطني وبالجمع القرباني الخامس
 والعشرين الذي يتديء في ٢٢ تموز من السنة الحالية ١٩١٤
 في مدينة لورد من بلاد فرنسا منبثق اشعة العلم والعرفان ومنفجر
 ينابيع البر والاحسان

وهذه الصلوة التي وضعها المطران جرمانوس فرحات
 بالسريانية هي من اجل الصلوات الطقسية وضعاً ونفعاً وقد
 اثبتها المثلث الرحمت البطريرك يعقوب عواد في ٢٩ تشرين
 الثاني سنة ١٧٠٧ فنقلناها الى اللغتين العربية والفرنساوية

الاو خار يستيا باللغتين السريانية والعربية احتفاءً بالمجمع القرباني
 التاسع عشر الذي عقد في «وستمنستر - لندره» واليوبيل
 الكهنوتي الذي اقيم لقداسة امام الاحبار البايا بيوس العاشر
 الملك سعيداً ٤ عند التأم المجمع القرباني في مدينة
 «مونريال - كندا» في سنة ١٩١٠ طبع احدنا ناشر هذا
 الكتاب خطبة لاهوتية جدلية في اثبات وجود المسيح الحقيقي
 في القربان المقدس ورفعها الى السيد بروكازي رئيس اساقفة
 مونريال ٥ قد حضر المجمع القرباني في «فينا» سيادة
 الحبرين المقدامين العلامتين المطران بولس عواد رئيس اساقفة
 قبرس والمطران بطرس شبلي رئيس اساقفة بيروت وكانا موضوع
 فخر لامتنا وللطوائف الشرقية ٦ وهذه السنة ١٩١٤ يشهد
 من احبارنا المجمع القرباني في «لورد - فرنسا» سيادة الحبرين
 العلامتين المطران بطرس شبلي رئيس اساقفة بيروت والمطران
 عبدالله خوري النائب البطريركي وكفى بذلك عناية من طائفتنا
 المارونية للاشتراك بهذه الاحتفالات الدينية الجليلة
 ثم ها نحن كلا الاخوين لما رأينا احبار امتنا المارونية

✱ مقدمة الطابع ✱

هذه هي المرة السادسة لاشتراك امتنا المارونية بالجمع القربانية على ما يجي^١ ١ قد مثل امتنا المارونية في المجمع القرباني في اورشليم سنة ١٨٩٣ غبطة بطريركنا الموقر بروح الله « مار الياس بطرس الحويك » الكلي الطوبى وبعض اساقفتنا منهم المثلث الرحمت العلامة المطران يوسف الدبس رئيس اساقفة بيروت الذي نشر آنذ بالعربية والسريانية والفرنساوية « خطبة نفيسة في اثبات وجود جسد المسيح ودمه حقيقة في الاوخاريسميا بشهادات الكنائس السريانية الكاثوليكية وغير الكاثوليكية » ٢ وفي السنة التالية اعني سنة ١٨٩٤ التأم المجمع القرباني في مدينة « ريمس - فرنسا » فحضره ايضاً غبطته ايده الله والقي باللغة الفرنسية خطابه الشائق « الكنيسة المارونية » وفي كلا المجمعين كان غبطته لذلك العهد رئيس اساقفة عرقا ونائباً بطريركياً ٣ وفي سنة ١٩٠٨ نحن صاحبي هذا الكتاب جمعنا وطبعنا « شهادات الكنيسة المارونية في سر

صلاة عيد القربان المقدس

(المساء • الستار • الصبح)

الذي تحتفل به الكنيسة المارونية في الخميس (الثاني بعد الفصح)
لمؤلفها بالسريانية العلامة المطران جرمانوس فرحات
رئيس اساقفة حلب الماروني

اثبتتها المثلث الرحمت البطريرك يعقوب عواد في ٩ ت ٢ سنة ١٧٠٧

عربها القس يوسف حبيقة البسكنتاوي اللبناني
رئيس دير مار انطونيوس النبع (بيت شباب) • لبنان
نقلها الى اللغة الفرنسية وطبعها على نفقته شقيقة

المنشئ بطرس حبيقة

منشئ ورئيس مدرسة القديس بطرس وخوري بردبوط

سيدة بسكنتا « لبنان »

نشرت احتفاءً باليوبيل الاسقي الفضي لغبطة ايننا المطوب

مار الياس بطرس الحويك

البطريرك الانطاكي على الامة المارونية الكلي الطوبى

وبالمجمع القرباني ٢٥١١ المنعقد في مدينة لورد (فرنسا)

في ٢٢ تموز سنة ١٩١٤

طبع بالمطبعة العلمية ليوسف صادر * بيروت سنة ١٩١٤

ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ

ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ

Ex Libris

Beth Mardutho Library

The Malphono Abrohom Nuro Collection

OFFICE
DE LA
FÊTE - DIEU

SELON LE RITE SYRO - MARONITE

TEXTE SYRIAQUE

Composé par

G. FARHAT

Archevêque Maronite d'Alep (1670-1732)

Approuvé par le Patriarche J. Aouad, le 29 Novembre 1707

TRADUCTION ARABE

Par

LE PÈRE J. HOBEIKA

Religieux maronite libanais,

Supérieur du Couvent Saint Antoine, Beït Chahab (Liban)

Traduit et publié

pour la première fois en français par

Mgr. P. HOBEIKA

Camérier secret de S. S.

Supérieur du Collège Saint Pierre

et Périodeute de Notre-Dame de Basconta « Liban »

A l'occasion du Jubilé Épiscopal

de Sa Béatitude

Mgr. ELIE HOYEK

Patriarche Maronite

et du XXVe Congrès Eucharistique à Lourdes

1914

Tous droits réservés

En vente, pour une bonne œuvre chez l'éditeur

Mgr. P. Hobeika, Basconta « Liban » par Beyrouth « Syrie »

Tirage unique : 500 exemplaires.
